

Igapääwane

Wiiruki - Astar,

ehf:

Waimulikud leivaraasukesed usklik-
kude hinge toiduks.

Homitus ja öhtus, söömas, ristimise-,
pulmas, haigusel, surmas ja surnu-puu-
särki panemise palwed, kõned ja
laulu-salmid.

Lõpetuseks weel mõned laulud.

J. M. ja J. B.

Helsingis, 1879.

Trükitud J. H. Gresseli kirjadega.

Igapääwane

Wiiruki - Astar,

ehf:

Waimusikud leiwa raasukesed
usklikkude hinge toiduks.

Somiku- ja öhtu-, sööma-, ristimise-, pulma-, hai-
guse-, surma- ja surru puusärki panemise palwed,
köned ja laulu-salmid. Lõpetuseks weel mõned
lausud.

J. M. ja S. B.

Tallinnas, 1879.

Trükitud J. S. Gresseli kirjabega.

Von dem Estländischen Evangelisch-Lutherischen Consistorio wird hierdurch attestirt, daß in nachstehendem Manuscripte, betitelt: „Iggapäawane Wiiruki Altar“ nichts wider die heilige Schrift und die symbolischen Bücher der Evangelisch-Lutherischen Kirche enthalten ist.

Reval, Dom, den 9. Februar 1879.

Landrath Otto von Liliensfeld,
Praes. Con.

№ 126. (L. S.)

Hud. Hörshelmann,
Secretair.

Дозволено цензурою. — Ревель, 23-го Мая 1879 г.

(L. S.)

Gestkõne.

See on hea, et Jehoomat tänatakse ja sinu nime kiites lauldakse, ja Rõigetõrgem, et so heldust homiku, ja so tõsidust öö aegus kuulutakse.

Armsad ka-lunastatud hinged. Ma soovin teile ühe weikese „nädali palwe raamatu,“ nõnda, kui ta nimi juba näitab „Igapääwane wiiruki altar.“ Wiiruk on üks kallis suitsjätamise rohi, ja usklikkude palwed, mis uskus saamad palutud, lähewad ka, kui kallis wiiruki suits taewa poole üles. — Aga ma palun teid, kelle kätte see raamat juhtub: ärge nurisege mitte et see nii nõdra mõistusega kirjutatud on, sest raskemat tööd ei wõi ükski teha, kui jõud kannab, ja kõrgemale ei ja ükski lind lennata, kui tiivad kannawad. — Paluge, armsad hinged, ka minu eest Jumalat sest et ma nüüd oma isamaast pean lahkuma ja wäe teenistusse minema, ega nää seepärast mitte kui see raamat trükkist wälja tuleb. — Jeesus Kristus pangu ise oma Waimu rohkestes selle raamatu peale, ja saatku teda wälja. Tema nimel olen ma alganud, tema nimel ka lõpetan. Amen.

Nisfi kiriku juures 1877.

J. Meinwaldt.

I. Homiku ja Öhtu palwed.

Pühapääwa homiku laul.

Wiisil: Nüüd paistab meile tauniste.

Sind, wägew Jumal, kiidan ma,
Sind, Issand Jumal, tänan ka
So suure armu pärast,
Et jeda kallist pääwa ja
Mind oled näha lastnud ka
Weel omast heldest armust.

Tänu

Laulu

Laulan sulle, et sa mulle ellu andsid
Ja muil' inglid hoidjaks saatsid.

Nüüd kallis pühapääw on käes,
Sa oled omas armu wäes
Mind hoidnud — oh, mis ime!
Ma olen tõusnud kahjuta
Mo une=woodist rõõmuga,
Sest kiidan sinu nime.

Auustus

Tartus

Wägi, rikkus, kõikis paitus saagu sulle
Nüüd sel kallil pääwal jälle.

Oh! kannu tänapäeval ka
Mind oma käe peal armuga,
Kui püha kotta lähen;
Mind õnnista seal armuga
Ja pühitse so Waimuga,
Kui sinu healt ma kuulen.

Anna

Tunda

Mul so walgust, taewa selgust jüdamesse;
Te mind, Jeesus, uueks ise.

Kirja tunnistus.

Nutu laul. 3, 22—25. Saul. 47, 2. 3.

Jehoowa suur heldus on see, et meie ep ole otša saanud, et tema halastused ei ole ära= lõpnud. Nemad on uued iga homiku, so tõsi= dus on suur. Jehoowa on mo jagu, ütleb minu hing, seepärast tahan ma tema peale loota. Hea on Jehoowa neile, kes teda ootwad, selle hingele, kes teda nõuab. Seepärast: Paksutage kässi, kõik rahwas! karjuge rõõmuga Jumalale õiskamise healega. Sest Jehoowa on kõige= kõrgem ja kartuse wäärt, üks suur kuningas üle kõige Maa.

Somiku palwe.

Oh kõigewägewam, igawene armuline Jumal, Isa, Poeg ja püha Waim! Südamelikult tänu ja kiitusega astun ma sinu ette, sel kallil pühapääwa homikul, et sa mind sel öösel oma taewaliku rahu sees oled hoidnud ja kaitsenud kõige kurja ja kahju eest. Sinu püha ingliwägi on tõeste mo woodi ümber walwanud, et kuri waim mulle ühtigi kahju ei wõinud teha. Tuhat tänu olgu sulle so kalli armu ja halastuse eest. Alga ma palun sind ka, oh kallis Jeesus, hoia mind tühja mõtlemast ja rääkimast; hoia mind ka, et ma tühja ei wahiks maailma asjade peale, neid ihaldates. Oh kallis püha Waim! ärata täna kõiki inimesi waimulikust unest üles, kes sinu õnjalstegewat sõna kuulwad. Ole ise igas kirikus ja palwemajas äratajaks ja õhutamajaks ja anna oma sulastele jõudu ja wäge et naad sinu sõna sinu elu wäes wõiksid kuulutada. Oh sa igawese elu õhk! õhuta ka oma armu tuld paganate seas ja süüta nende külmad südamed oma taewaliku armastuses põlema. Õnnista kõik Missioonärid ja nende tööd oma püha nime auuks. Õnnista seda seemet, mis naad nuttes külwad, et sest rohket wilja näha saaksid ükskord suurel leikuse pääwal. — Oh Jeesus Kristus! halasta kõige maailma rahwa peale, et kõik need millionid, mis siin elawad, saaks

sinu nime auuks kogutud, et kõik maailma otsad
sind mõtaks kiita. — Jah kiitke teda kõik rah-
was ja karjuge rõõmuga Jumalale õistamise
healega. Igauks, kel õht on, see kiitku Jehoo-
wat! Hallelujaja! Amen.

Issa meie, kes sa oled taewas n. t. s.

Wiihil: Nüüd paistab meie kanniste.

Oh püha Waim, mind walgusta

Sel päawal oma armuga,

Sa kallid taewa walgus!

Oh aja patu pimedust

Mo südamest, ja hooletust

Sa igawene selgus!

Paista

Sina

Armust mulle, et ma sulle järgest elaks,

Sa so armu walges lõnniks.

Pühapääwa õhtu laul.

Wiihil: Oh Jeesus Kristus, tule ja.

See pühapääw on mööda läind,

Mul oled Jeesus, head teind

So sõnast sain ma kinnitud,

Sa jälle uuest trööstitud.

Kül kuri waim sel päawal ka

Mind wöttis kangejt kiusata,

Ta tahtis sinu sõnast ka
Mind hoopis äraeksita.

Kui jutlust kuulmas olin ma,
Siis waewas ta mind unega,
Et ma sest armust ilma jääks,
Ja wiimselt surses põrgu lääks.

Ja siiski sinu armu wäest
Ma peasin tema wõrgu seest;
See eest sind tänan südamest
Siin põrmus — ja seal igawest.

Kirja tunnistus.

Laul. 103; 8—13.

Halastaja ja armuline on Jehoowa, pitka meelega ja rikas heldusest. Ei ta wõta lõp- mata kõwaste waielda, ega igaweste wiha pidada. Tema ei te meile mitte meie pattu mööda, ja ei taju mitte meie kätte meie ülekohtu mööda. Sest nii kõrge, kui taewas on üle Maa, nõnda wõtab tema heldus wõimust nende üle, kes teda kartwad. Otsekui homiku pool kaugel on õhtu poolt ära, nii kaugemale saadab ta meie üleast- mised meist ära. Otsekui isa laste peale ha- lastab, nõnda halastab Jehoowa nende peale, kes teda kartwad.

Õhtu palwe.

Oh Jeesus Kristus! küll on isinu heldus

suur, Sedasamma sinu heldust kiites ja tänades, tulen ma waene kõlwatu sulane sinu püha pale ette ja ei tea ega mõista, kuidas ma sind diete peaksin kiitma ja tänama selle ärarääkimata armu eest, et sa mind seda kallist pääwa weel oled siin Maa peal lasknud elada ja mind sinu püha Sewangeliumi sõna kuulda. Ei ma pole küll seda wäärt ega teeninud; armust, jah, selgest armust oled sa seda head mulle teinud. Ma ei ole muud, kui selget nuhtlust teeninud ja — sa kingid mulle, selget armu ja õnnistust. Oh Jeesus Kristus! halasta ka sel öösel ja igal ajal minu peale ja ära lüüka mind ära oma pale eest, kui ma sagedaste komistan ja langen. Oh ära wõta oma püha Waimu minust ära. Puhasta mind patust iisopiga, et ma puhtaks saan ja walgemaks kui lumi. Ehita mind oma were õiguse kuuega, et mul julgus oleks sinu pulma laudas sinu ees seista. Oh Jeesus! halasta ka waeste paganate peale; kogu neid kõikist maailma nurkadest kokku, oma püha nime kiituseks ja auuks. Meid kõiki aga hoia selfinatsel öösel kõige kurja ja kahju eest, ihu ja hinge poolest. Rõõmusta kõiki, kes kurwad, tröösti kõiki hädalisi ja kinnita kõiki haigid ja nõdru. Anna mulle ja kõigi mo omakstele rahulist hingamist ja ärata meid homiku jälle terwisega sinu nime kiitma ja tänama. Amen.

Issa meie, kes sa oled taewas n. t. j.

Wiisil: Oh Jeesus Kristus, tule sa.

Nüüd lähen sinu rahuga
Mo une woodi magama,
Oh saada inglid walmama,
Nüüd minu juure armuga.

Kui sa mind wõtad kaitseda,
Ei saadan sa süis hirmuta;
Ma uiun, magan rahuga,
Sa ärkan jälle rõõmuga.

Esmaspääwa homiku laul.

Wiisil. Mo elu Kristus ise.

Uus nädal hakkab peale,
Oh Jeesus! tule sa
Meid õnnistama jälle
Nüüd oma armuga.

Oh lase oma pale
Mei' peale paistada,
Meil' abimeheks ole
Oh Issand armuga.

Oh wõta õnnistada
Kõik meie kätte tööd;
Mei' peale heldest waata,
Meid saada õiget teed.

Kirja tunnistus.

Laul. 121.

Ma tõstan omad filmad üles nende mä-

gede poole, kust mo abi tuleb. Mo abi tuleb Jehoowa käest, kes taewa ja Maa teinud. Ei ta lase so jalga wääratada; ei see tuku, kes sind hoiab. Jehoowa on, kes sind hoiab, Jehoowa on so wari so parema käe üle. Pääwal ei pea päike sind waewama, ega kuu ööse. Jehoowa hoiab sind kõige kurja eest, tema hoiab so hinge. Jehoowa hoiab so wäljaminemist ja sinu sissetulemist nüüd ja igaweste." Amen.

Somiku palwe.

Püha kolmainus Jumal, Isa, Poeg ja püha Waim, sinu poole tõstan ma omad filmad, südame ja käed, kes sa elad ja walitsed kõrges taewas ja waatad ka kõigealwema usfikese peale, mis põrmus roomab, sind palun ma: waata ka minu, oma waese sulase (ümmardaja) peale ja aita mind ise oma armu käega sel nädalil kõigest waewast ja wiletsusest läbi. Ole sa ise iga homiku ülestõustes ja õhtu magama heites esimene ja wiimne minu südames ja hinges. Oh Jeesus, Jeesus! ära jäta mind mitte maha, waid taluta mind oma käe kõrwas sestsinatsest maailma hädaorust läbi, kunni igawese rahu-riiki, kus pole enam wiletsust ega waewa, waid igawene rõõm ja õnnistus. Oh Jeesus! hoia mind tgeda hinge waenlase eest, et ta minust ühtigi ei sa. Oh Jeesus! kui sel nädalil mo surmatunnike peaks tulema, siis wõta mo waimu

wastu oma igawese auuriiki. Oh aita, et ma alati wõtaksin oma surma peale mõelda ja et suur kohtu pääw ikka mo waimu silma ees seisaks. Ja kui patu hinud mo peale käiwad, siis aita mind oma armuga, et ma neid wõiksin ärawõita. Oh Jeesus! kuule mo palwed oma lõpmata armu ja halastuse pärast. Amen.

Jssa meie, kes ja oled taewas n. t. s.

Wiisil: Nüüd olen mina põhja leidnud.

On nädal uus, siis saagu uueks
Ka minu süda, mõte, meel;
Mül Jeesu rist siin olgu toeks,
Maailma kõrbes eluteel,
Kui tuleb surm, seesamma rist
Mind peastku patust, kuradist.

Esmapääwa õhtu laul.

Wiisil: Jeesus, surma ärawõitja.

Jeesus, sinu armu sülle
Heidan ma nüüd hingama;
Walwa armuga mo üle,
Ole ise kaitseja.
Kui sel ööl mind tahab neelda
Kuri waim, siis wõta keelda.
Saada inglid armuga
Minu juure walwama.

Püha warjupait, oh Jeesus!
Kaitse mind ja kõiki neid
Kell' on osa sinu armust, —
Kustuta mo suured süüd.
Sinu pühad wermed, haawad
Olgu minu rahu-majad
Pääwal nii kui öösel ka,
Igapäest ja lõpmata.

Kirja tunnistus.

Laul. 6, 1—7.

„Jehoowa! ära noomi mind mitte omas vihas, ja ära karista mind mitte omas tulises vihas. Jehoowa, ole mulle armuline, sest ma olen rammuta; tee mind terweks, Jehoowa, sest mo luukondid tundwad hirmu. Ja mo hing tunneb suurt hirmu, ja sina Jehoowa! kui kaua? Pööra Jehoowa mo poole, kisu mo hing häda seest välja, peasta mind ära oma helduse pärast. Sest surmas ep ole sinust mälestust; kes võib haudas sinu au ülestunnistada? Ma olen äraväsinud omas ägamises, kõige see öö uiutan ma oma woodi, oma silmaweega leutan ma oma süngi.“

Õhtu palwe.

Püha ja õige Jumal! Küll oleks sul õigus meid nuhelda meie pattude pärast, mis meie täna ja igal päawal sinu vastu oleme teinud.

Ja süüski halastad ja meie peale, ei mitte see-
päraft, et meie seda wäärt ehk teeninud oleme,
waid oma Poja Jeesuse Kristuse päraft, kes
meie eest on risti sambas rippunud ja oma
püha kallid were ärawalanud. Tema on selle
wõlakirja katki käristanud, mis meie ja sinu
wahel oli ja on seda risti külge löönud. Nüüd
istub ta taewas sinu paremal käel ja palub
meie eest. Nüüd wõime meie rõõmuga laulda:
„Oh õnnis, kes ma Jeesu nimel sind palun,
sest ta palub minu eest, ja istub seks so paral-
käel, sest kõik on Jah, ning Amen tema sees.
See eest ma laulan sulle auustust, et kinkid
mulle nii suurt õnnistust.“ — Jah, kõigewä-
gewam Jumal! kiitus ja tänu olgu sulle sinu
põhjatuha halastuse eest, et ja oma armsa Poja
meile oled äralepitajaks saatnud ja oled meid
see läbi kuradi ja pörgu wõimusest peastnud ja
wabaks teinud. Sedasamma sinu suurt heldust
ja halastust kiites heidan nüüd puhkama. Kus-
tuta nüüd, oh halastaja Jumal mo patu wõlad
igaweste ära, oma Poja werrega ja te mo kõwa
süüand pehnieks, et mo silmad wõiksid weehal-
likaks saada, et ma wõiksin oma pattude pä-
raft nutta, nagu Daawet nuttis, et ma oma
aseme wõiksin silmaweega leutada. Hoia mind
ja kõiki minu omaksid sel öösel kurja waimu
kuijatuse eest, et rahuga wõime magada ja homikul
rõõmuga ärkada sinu nime kiitma ja tänama Amen.

Jõssa meie, kes ja oled taewas n. t. s.

Wiisil: Mo ein Kristus ise.

Nüüd uinun mina rõõmsast
Ja magan mureta;
Mul ingli wägi kaitst'jaks,
Ei kurja kardama.

Teispäawa homiku laul.

Wiisil: Nüüd olen mina põhja leidnud.

Sel homikul sind tänan mina
Oh Jeesus Kristus rõõmuga,
Et oled armust hoidnud sina
Mind oma armu tiivaga.
So ingli wägi kaitstes mind,
Sest tänan mina Issand sind.

So püha ingli hulk siis walwas
Kui mina rahul hingasin
Siin kartmata so armu hõlmas
Uut kinnitust ja rammu sain.
Jah, Issand, sinu arm on suur,
Sest sina oled armu juur!

Kirja tunnistus.

Jes. 55, 1—6.

„Hoi tulge wee juure kõik, kennele janu on'
ja kennele ep ole raha, tulge, ostke ja jooge, et
tulge, ostke ilma rahata ja ilma hinnata wiina
ja piima. Mikspärast waagite teie raha see

eest, mis ep ole leib, ja teie werewaewa see eest, mis teid ei wõi täita? kuulge mind öiete, ja sööge head, siis peab teie hing rõõmu tundma kallimast roast. Pöörge omad kõrwad, ja tulge minu juure, kuulge, et teie hing wõiks elada; siis tahan ma teiega igawest armu seadust teha ja need heategemised, mis Taawetile ustawalt tõutatud, tõeks teha. Waata, ma olen teda rahwale tunnistusmeheks seadnud, rahwale ülemaks saatjaks ja õpetajaks. Waata, ja wõtad kutsuda rahwast, keda sa ei tunnud; ja rahwas, kes sind ei tunnud, wõtwad sinu juure joosta; Jehoowa so Sumala ja Israeli püha Lunastaja pärast, et ta sind on ilufaste ehitanud. Nõudke Jehoowat, et teda wõib leida; hüüdkte teda appi, et ta ligi on."

Homiku palwe.

Oh püha eluwee hallikas, Jeesus Kristus! Sina joodad ja jahutad kõiki kellel janu on. Kes olen mina waene pattune, ja kes oleme meie kõik, et sa meid nii armulikult hüüad: „Tulge õstke ilma rahata ja ilma hinnata?!“ Jah, sina oled see elaw hallikas, kust kõik maailm wõib wõtta armu armu pärast. Sa kes sest weest joob, mis sina annad, see ei janna mitte ei igaweste, sest see wesi, saab tema sees wee kaewuks, mis oowab igawese elusse.
— — Riitus ja tänu olgu sulle, et sa mind

sel öösel oled hoidnud ja kaitsenud kõige ihu ja hinge kahju eest, et jälle rõõmuga oma tööle wõin minna. Oh kallis Õnnistegia! hoia mind sel päawal kõige saadana pettuse ja kiusatuse eest. Sinu püha Waim walitsegu minu südames, et lihahimud mo peale wõinust ei saaks. Kanna mind sel päawal oma armu kätte peal ja seisa ise alati oma risti kujukaga mo waimu filma ees. Aga mul on ka weel palju wendi ja õdesid, kes sind, seda elawat hallikat weel ei tunne, waid püüdwad oma janu kustutada katkistest kaewudest ja haigewaißt wee-ankudest ja kõndiwad pimeduses ja surma warju orgus. Oh armas Jeesus! eks need ole need waesed hinged, kes sinu armu weel ei ole tunda saanud, iseäranis waesed paganad ja Israeli rahwas. Oh kogu neid, armas Jeesus kofku kõigist maailma nurkadest, et üks kiituse laulu heal ühest maailma otsast teise wõiks heliseda ja kõik sinu nime au wõttaksid üleestunnistada. Ja wiimaks kogu meid kõiki, kui oma karja lambaid oma igawese auriiki, kus lõpmata rõõm ja õnnistus on igaweste igaweseks ajaks. Amen.

Jssa meie, kes sa oled taewas n. t. s.

Wõisil: Sind Jssand Jumal kiidame.

See armu wesi puudub mull',
Mind tõmba Jeesus! enesel',
Sind mina wäga himustan,
Et sinult, Jeesus! abi saan.

Mo Peiuke, kus oled siis?
Kus piha Tal, mo kallim hüüis?
Mis kaewu juures hingad sa?
Mul janu on, mind jooda ka.

Ei jaksa mina rammutu,
Ma kiskendamast wässin jo,
See hirwe warfi jahuta,
Mo oled sa, so olen ma.

Teispääwa õhtu laul.

Wiisil: Mo elu Kristus ise.

Au kiitust mina laulan
Sel õhtul rõõmuga,
Ja oma Jeesust tänan,
Et mind on hoidnud ta.

Ta on mind kaitfend ise
Sel pääwal armuga;
Ta wägew armu käsi
Mind hoidis kahjuta.

Mo wäfind keha püüab
Nüüd jälle hingamist;
Mo waim so poole hüüab:
Mind aita Jeesus Krist!

Oh ole täna öösel
Nii kui üks tule müür
Mo ja mo maja ümber,
Oh Issand, armust suur!

Ei kurad wõi siis teha
Mull' kahju ühtigi,
Waid homikut saan näha,
Ja tõusen rõõmsaste.

Kirja tunnistus.

Laul. 91, 1—5.

„Kes kõigekõrgema Jumala kaitsmise al
elab, ja alati selle Kõigewägewama warju alla
jääb, see ütleb Jehoowale: Sina oled mo war-
jupaik ja mo tugew lin; mo Jumal, kelle peale
ma loodan. Sest tema peastab sind ära linnu-
püüdjaja paelast, kahjutegewa katku käest. Oma
tiiva sulgedega katab ta sind, ja tema tiibade
alla wõid sa kippuda; tema tõde on kilp ja
sõariist. Ei sa pea mitte kartma öö hirmu,
ei seda noolt, mis pääwa ajal lennab.“

Õhtu palwe.

Au, kiitus ja tänu olgu sulle, sa kõige
heldem Issa, sinu rohke armu ja heategemiste
eest, mis sa sel pääwal jälle mo waeße usfikeße
wastu oled ülesnäitnud. Sa oled mind sel
pääwal oma armu käte peal kannud; oled mo
tööd õnnistanud ja lastnud kõik hästi korda
minna. Sa oled mind kõige kurja ja kahju eest
hoidnud. Seepärast, kiida mo hing Issandat,
ja kõik, mis minu sees, tema püha nime. Mo

hing, kiida Issandat ja ära unusta mitte tema heategemisi ära. Aga ma palun sind ka, oh wägew abimees Jeesus Kristus! Hoi mind sel öösel niisammuti kõige häda ja wiletsuse eest, kuidas sa päawal oled hoidnud. Ole tulliseks müüriks minu ja mo maja ümber, et kuri waim kõige pörgu wäega mulle ühtigi kurja ega kahju ei saaks teha. Ja kui ma uinun magama, siis saada omad pühad inglid mo woodi ümber walwama; hoi mind ka kõige kurja ja tühja unenägemiste eest ja seisa oma püha risti kujuga mo waimu filmade ees. Sinu püha Waim walgustagu mind, kui pimedus mind katab; siis wõin ma rõõmuga uinuda, rahuga magada ja jälle rõõmuga ärkada, sulle kiitust ja tänu ohwerdama. Amen.

Issa meie, kes sa oled taewas n. t. s.

Wiisil: Armas Jeesus, awita.

Kallis Issand! walwa nüüd
Jälle minu waese juures;
Kustuta mo suured süüd,
Hoi mind so armu süles.
Sinu arm mind öösel hoidku,
Kõige kurja eest mind kaitse'gu.

Kesk-nädasi homiku laul.

Wiisil: Müüd paistab meile kauniste.

Müüd unest üles ärkan ma,
Ja kiidan Loojat lauluga,
Kes mind sel öösel hoidnud;
Ta oli mull' saatnud inglid ka
Mull' kahju ärakeelama.
Et pääw mull' jälle loitnud,
Kiida
Süida
Oma Loojat, päik'se toojat ja sa rõõmsaks;
Anna ennast tema omaks.

Oh kallis Issand! hoia sa
Mind armust täna pääwal ka,
Ja wõta õnnistada.
Kõik minu tööd ja tegemist
Ja ole ise armulist
Mo abimees ja saatja
Aita,
Aita
Kui mind kiusab ja ka püüab eksitada
Kuri waim — siis wõta keelba.

So püha pale paistku ka
Sel pääwal mo peal' armuga
Oh kallis Issand Jeesus!
Mull' oma rahu anna ka,
Et ma so armu lõpmata
Wõin kiita kunni elan.

Issand

Tõsta

Oma pale ka sel pääwal minu peale

Anna oma rahu mulle!

Kirja tunnistus.

Jes. 51, 6—11.

„Tõstke omad silmad taewa poole, ja waadake maa peale maha: sest taewad peawad kaduma kui suits, ja maa wanaks minema kui riie, ja kes seal peal elawad, need peawad nõndasammuti ärasurema; aga minu õnnistus jääb igaweste, ja mo õigus ei pea mitte otša saama. Kuulge mind, kes teie õigust tunnete, oh rahwas! kelle südames mo käsuõpetus on: ärge kartke inimeste laimamist, ja ärge ehmatage nende tentamiste pärast. Sest koi peab neid ärasööma kui riidet, ja sööted peawad neid ärasööma kui willa; aga minu õigus jääb igaweste, ja mo õnnistus põlwest põlweni. Ärka üles, ärka üles, ehita ennast tugewusega, oh Jehoowa käsiwars! ärka üles kui ennemuiste wana põlwe rahwa ajal: eks sina ei ole see, kes Egiptuse toredust maharaijunud, kes lendwa maule on walu teinud? Eks sina ei ole see, kes merd ja suure sügawuse wet on tahedaks teinud? kes sügawuse mere hauad on teinud teeks, et need, kes äralunastatud pidid läbi käima. Nõnda peawad Jehoowa lunastatud tagasi tulema, ja

Sioni minema õiskades, ja igawene rõõm on nende pea peal: nemad saawad lusti ja rõõmu kätte, kurbtus ja õhkamine põgenewad ära!“

Somiku palwe.

Oh armas Issand! küll on sinu arm ja heldus suur waeste patuste wastu. Sedasamma sinu heldust kiites ja tänades tulen ma waene patune sinu püha pale ette sel homikul, et sa jälle mind sel öösel oled hoidnud, et rahuga olen wõinud magada ja rõõmuga ärkada. Sa et nüüd pääwa walgus jälle uueste paistab, siis lasse, oh armas Jeesus, ka oma armu walgust uueste minu südamesse paista, et patu pimedus minu sees wõiks lõppeda ja ma sinu walguses wõiksin käia. Oh püha Waim! pühitse mind läbi ja läbi, et see pääw mitte ükskord minu peale kaebama ei sa sel suurel arutegemise pääwal. — Hoi mind kõige patu, eksituse ja kiusatuse, maailma lusti ja rõõmu eest. Tuleta alati mo meele, et mul siin jäädawat paika ei ole, waid et ma aga teekäia olen, kes siit wõeralt maalt igawese isamaa poole peab tõttama. — Jah, kõik oleme siin wõerad ja majalised ja kanname igapäaw surma põues. Seepärast peame ka alati surma peale mõtlema ja surma wastu valmistama — sest et pärast surma kohtu ette peame astuma ja omast elust ja majapidamisest arutegema. Sa kui see tänane pääw

peaks minu surma pääw olema, siis wõta, oh
armas Jeesus, minu hinge oma igawese rõõmu
riiki, et ma seal find wõiksin kõige õnsatega
kiita igaweste ja kõige ingli kooridega sulle
püha! püha! püha! ja Halleluja! laulda ilma
lõpmata. Amen.

Jssa meie, kes sa oled taewas n. t. s.

Wiisil: Müüd ristirahwas, laulage.

Oh rõõmu, mis ma leian seal,
Kus so au selgest paistab;
Kus istud auu-järje peal,
Ja ingli hull find kiidab.
Seal pole muutmist, wahetust,
Ei külma, ega palawust,
Ei mingisugust häda.

Oh! millal jõuab tunnike,
Et saaksin jõudma senna,
See kalli rahu riigisse:
Saalemi püha linna!
Kus kallist perlist wärawad,
Ja hiilg'wast kullast uulitsad,
Kus Tal, mo Jeesus elab.

Kesknädali õhtu laul.

Wiisil: Armas Jeesus! awita.

Waike õhtu tunnike
Pärast rasket pääwa waewa

Rõõmustab mo südame
Tõstab mo meelt üles taewa:
Et, kui siin mo elu lõpeb,
Siis mo waim seal rahu maitseb.

Armas Jeesus! tule ja
Armust minu südamesse;
Pese mind so werega
Rõigest patust puhtaks ise.
Ole täna öösel jälle
Kindlaks warjupaigaks mulle.

Kui mind katab pimedus,
Siis mind wõtku rõõmustada
Sinu Waimu walgustus, —
Wõta minu juure jääda.
Kui sa oled minu hoidja,
Siis mul pole karta kurja.

Õnnista weel armust ka
Oma rahwast kõiges ilmas;
Paganaid ka walgusta,
Et naad saaks so were palgaks.
Oh! et kõik so juure tuleks,
Igapest so omad oleks.

Kirja tunnistus.

Paul. 130, 1—6.

„Põhjatumä häda seest hüüan ma sinu
poole, Jehoowa! Issand! kuule mo heale, sinu
kõrwad pangu tähele mo alandliku palumiste

heale. Kui sina, Jehoowa! tahaksid kõik üle-
kohut meeles pidada, kes siis jõuaks, Issand!
so ees seista? Sest sinu käe on andeksandmine,
et sind peab kardetama. Mina ootan Jehoowat,
mo hing votab, ja ma loodan tema sõna
peale. Mo hing votab Issandat enam, kui
wahimehed homiku, kes homikuni wahtis on.

Õhtu palwe.

Oh halastaja Jumal! Mina waene pattune
tulen jälle sel õhtu tunnil oma pattu koormaga
sinu ette, ja palun sind kõigest südamest, wõta
seda rasket koormat minu pealt ära ja wista
seda oma armu mere põhja, et seda enam ei
peaks mäletatama. Oh pese mind oma Poja
werega puhtaks kõigest minu pattu roojusest ja
anna andeks kõik, mis täna sinu wastu olen
elksinud. Oh Issand, Issand! peasta mind
ära kõigest kurjast kiujatusest, mis kuradist,
maailmast ja minu omast kurjast lihast mo
peale tuleb. Oh sureta mo liha teud ja te
mo waimu elawaks. Oh aita, et ma wõiksin
oma liha peale wõimust saada, et siit ilmast
ükskord rõõmuga wõiksin lahkuda ja sind kiites
hüüda. „Nüüd wõitlemine lõpetud, ja püha
rahu alganud on igaweseks ajaks! Oh kui kallist
taewa rõõmu tunneb mo süda, kui tunnen, et
mo pattud on andeksantud, siis wõin ma jälle
rõõmuga laulda: „Nüüd olen mina põhja leid-

nud, mis minu ankrut kinnitab." — Jah, küll on sinu heldus suur, oh armas Issand! Oh halasta siis ka waeste paganate peale ja saada neile oma sõna walgust, et naad pimeduse wüürsti teenistusest lahti saaksid ja sinu juure tuleksid. Too ka oma äraeksinud Israeli kõigest maailma otsadest oma juure tagasi, kes sinu armust on äralangenud, et kõik, keda sa oma kalli werrega enesele oled omaks ostnud, sinu juure saaksid. — Oh Jeesus! ole sel öösel mulle ja kõige oma lastele kindlaks warjupaigaks ja kaitsejaks. Kui pimedus mind katab, siis ole sa mulle walguseks, et hinge waenlane mulle ühtigi kahju ega kurja ei saaks teha. Sinu püha nime kiites ja tänades heidan ma nüüd magama. Amen.

Issa meie, kes sa oled taewas u. t. s.

Wiisil: „Ärlage!“ nii wahid hüüdwad.

Kindlaste so poole hoida,
Kõik patud uskus ärawõita,
Seks kinnita mind, Peastia!
Tahab lootus nõdraks jääda,
Siis wõta seda toetada
So jumaliku wäega.
Mind Jeesus lunastand,
Maailmast lahutand
Mis mind kiusab.
Ja wiimaks ta
Mind wõtab ka
Siit taewariiki elama.

Ueljapääwa homiku laul.

Wiisil: Ma püüan kõigest hingest.

See öö on mööda läinud,
Sa, Issand, kaitš'nud mind;
Uut rammu olen saanud,
Sest tänan rõõmsast sind.
Ja palun uuest jälle
Sind lapse meelega:
So Waimu walgust mulle
Seks pääwaks läkita.

Laf' mull' so surma nägu
Nüüd paista südames,
Ka teha mind mo tegu,
Mis käs'id iganes.
Hing maitš'gu sinu armu,
Tööd tehes õhtuni,
See saatku ka mind põrmu
Siin elu otsani.

Kirja tunnistus.

Laul. 92, 2. 3. 5. 6.

„See on hea, et Jehoowat tänatakse, ja sinu nimi lauldakse kiites, ja Kõigekõrgem! Et so heldus homiku, ja so tõsidus öö aegus kuulutakse, sest sina Jehoowa! oled mind oma tööga rõõmustanud, so kätte tegemiste pärast tahan ma rõõmsaste laulda. Kui suured on so teud, Jehoowa! väga sügawad on so mõtted.“

Somiku palwe.

Dh Issand Jeesus Kristus! Sinu nimel olen ma waene pattune praegu unest ülestõusnud ja kiidan sinu püha nime, et sa mind möödaläinud öösel kõige häda ja õnnetuse eest oled hoidnud. — Sinu jalge ette maha heites palun ma sind: hoia mind ja minu omaksid ka tänasel päawal kõige kurja kiisatuse eest. Ole ise mulle lambiks ja walguseks mo jalgtee peal ja saada mind ikka ja alati õige ja, tasase tee peale. Ära lasse mind mitte laia efsituse teed käima hakata, mis wiimaks hukatuse sisse wiib, kus on hulgumine ja hammaste kiristamine. Dh, kui palju on neid, kes seda teed on käinud, kelle ots põrgu hauda wiis. Dh Jeesus! hoia meid kõiki selle hukatuse tee eest ja juhata meid eluteele, mis meid senna wiib, kus inglid lauldes wastu tulewad. Dh! küll oleme patused, aga siiski palume: wõta meid ükskord oma auriiki wastu, et meie sind, kallis Õnnistegija, palest palesse näha saaksime, lõpmata rõõmu ja tänuga sind kummardaksime ja sinu püha haawadele tuhat ja tuhat korda suud andes igaweste wõiksime sind kiita ja auustada kõige inglide ja äralumastatud taewa koguduse seltsis. Jah, sa kallis Lunastaja! seks aita meid oma püha nime pärast, siin ajalikult ja seal igaweste. Amen.

Issa meie, kes sa oled taewas n. t. s.

Wiisil: Mo elu Kristus ije.

Las' alati mind tõtta
Siget teed edasi,
Ja lõppeb ta, siis wõta
Mind oma sülesse.

Seal peasen mina murest
Ja kõige häda seest;
Seal leian sinu juurest
Kõik omad armsad eest.

Oh Jeesus! noppest tõtta
Mo waewal' otša te,
Mind hädaorust wõta
So taewa rõõmusse.

Ueljapääwa õhtu laul.

Wiisil: Oh armas hing! kus oled läinud?

Ehk: Kui waatan tema risti peale.

Sel õhtul tuletan ma meele
Oh Jeesus! tänu andes sull',
Ja mõtlen selle waewa peale,
Mis sina tundsid Sliimäel,
Kui minu eest werd higistates
Sa filmili maas palusid,
Ja Isa wiha lepitates
Kui usfike seal keerlesid.

Seal põrgu hull so peale tungis,
Ja saadan ije nende ees,

So hing seal põrgu waewa tundis,
Kui waenlased seal tulid wäes;
Ja siiski ja kõik ärawõitsid
Seesamma ihe sõnaga:
„Jsa, so tahtmine see sündku,
Ja mitte nii, kui tahan ma.“

Nüüd ihu hinge ohwrin sulle
So kalli kannatuje eest,
Ja kummardan so poole jälle
Sel õhtul kõigest südamest.
Ma nään sind Olimatele tõtwad,
Kus filmil' maha langed sa;
Ma nään ka, kuidas taewast wõtab
Sind Jsa ingel trööstida.

Kirja tunnistus.

Matt. 26, 39. Luf. 22, 41. 42.

„Aga tema (Jeesus) ise lahkus neist ära, läks pisut eemale, nii kaugele, kui kiwiga wõib süsta ja heitis põlwili ja filmili maha ja palus et kui see wõiks olla, see tund temast pidi mööda minema ja ütles: Aba, minu Jsa! sina wõid kõik teha! Kui see wõib olla, kui sina tahaksid, siis mingu seesinane karikas minust mööda, ja wõta teda minust ära! Aga ometi ärgu sündigu mitte nõnda kui mina tahan, waid kui sina tahad.“

Õhtu palwe.

Oh Jeesus Kristus, sa igaweste kõrgeks kiidetud Jumala Poeg! Kiitus ja tänu saagu sulle selle eest sel Neljapääwa õhtul, et sa Issa wiha ja käsu needmist meie eest oled kannatanud. Sa oled suure Neljapääwa öösel Olimäel werd higistates minu ja kõige maailma patu koormat kandes filmili palwes mahalangenud. Pealegi tungis kurad kõige oma põrgu wäega sinu peale. Seal pidid sa seda Issa wiha karistust põhjani ärajooma. Pidid jooma sest hirmust tule ja wäawliga põlewast jõesst, mis põrgu sügawuse järwest väljajookseb, kuhu sisse mind ja kõiki inimesi oleks pidand heidetama; aga nüüd saame meie sinu kannatamise läbi peastetud. Oh kallis Lunastaja! mina kummardan sind põrmus ja palun sind südamest, hoi mind ja minu omaksed sel öösel oma arnu tiiva all, et hinge waenlane meisse ei saaks puutuda. Mina heidan nüüd sinu rahu sees magama, ilma mure ja kartuseta. Püha ülem preester, kes sa sel õhtul oma ülema preestri palwet oled teinud, hoi mind selle tigeda põrgu waenlase eest, kata mo üleastumised sel õhtul oma were õiguse kuuega kinni ja kustuta neid oma werehigiga igaweste ära. Oh kallis walumees! kuule mo palwed oma raske wõitlemise ja oma püha silma pisarate pärast. Amen.

Issa meie, kes sa oled taewas n. t. s.

Wiisil: Jeesus surma ärawõitja.

Sinust ei wõind mööda minna
Minu wõla karikas,
Pibid maksuma, täie hinna,
Mis mo hinge lunastas
Oh! ja püha Isa taewas,
Sinu Poeg nii suures waewas!
Jätšid teda ait'mata,
Et mind saakšid aidata.

Reede homiku laul.

Wiisil: Oh armas hing! kus oled läinud?

Ehl: Dmal wiisil.

Kui waatan tema risti peale,
Siis saab mo süda waigistud,
Kui tuletan ma oma meele,
Et ta mull' seal kõik teeninud,
Kui usk mind risti alla heidab,
Kus külges tema ripub seal,
Ka weres mull' mo Jeesust näitab,
Kui rõõmsaks saab siis waim ja meel.

Mo eest on Jeesus surma läinud,
Ja tema weri rohkest
On patust ilma jahutanud.
Mo hinge janu õnsaste
Nüüd kustuta, ja armu jõgi,
Sa kõigekallim warandus;

Sa minu kallis hinge wägi
Ja igawene õnnistus.

Nüüd ohwriks ihu hinge andku
Meist igaiüks tõest Jeesusel!
Ta wõtku mind ka ja mull' andku
Ta wereft armu, et wõin teal
Nüüd südamest ka armastada
Ta walu ja ta surma eest
Ja teda kiites rõõmustada
Ja auustada igawest.

Sirja tunnistus.

Jes. 53, 5—7.

„Aga tema on meie üleastumiste pärast haawatud, ja kõik meie ülekohtu pärast ärarõhutud; karistus oli tema peal, et meil pidi rahu olema, ja tema muhkude läbi on meile terwis tulnud. Meie kõik efsisime kui lambad, meie waatsime igaiüks oma tee peale; aga Jehoowa on meie kõikide ülekohtu lastnud tema peale tulla. Batu wõlg on takka aetud tema käest, ja teda on waawatud; aga ta pole mitte oma suud lahtiteinud, kui tal, mis wiiakse äratappa, ja kui lammas, mis suud kinni peab oma niitjate ees, nõnda ei ole ta oma suud mitte lahtiteinud.“

Somiku palwe.

Oh sa werine lepitaja Jeesus Kristus!

Kiitus ja tänu olgu sulle, et sa mulle seda kallist Needest pääwa jälle oled näha annud. See pääw peaks ikka meie meele tuletama, et suurel Needel see kõige suurem asi ma peal on süündinud, sest sa oled sel päawal meie pattude eest risti samba külges surinud ja meid igawestest surmast ja äraneedmiseft lunastanud. Oh sina õnjalstegew Lunastaja! et sa nii werine oled, sest nään mina, kuidas sinu taewa Isa suur wiha sind on nuhelnud. Et sinu riided werest punaseks saanud, wõime meie üksford walged riided saada. Oh armas Sõnnistegija! Lase oma ärawalatud werest üks till ka minu waeße hinge peale langeda, et see wõiks mind minu hirmsast patu mudast puhtaks pesta. Oh Jeesus Kristus, sa ristilöödud armastus! kui täielikult oled sina minu ja kõige maailma patud äranaftanud ja tafa teinud. Sina oled see lõpmata armumeri. Oh seda suurt armastust ja heldust, mis sul meie wastu on! Oh, kuidas jooseb sinu püha weri kui selge eluwee jõgi kõifide patuste puhastamiseks. Pese ja puhasta siis ka minu hinge selle sees, et ma kui purpuri karwa dieke fiin sinu koguduse sees wõiksin kosuda ja kaswada; et ma fiin maailma kõrbes, kõiges ristis ja wiletsuses, wõiksin kui lilleke kibuwitsa põesas õitseda, kurni ja mind fiit ära wiid ja taewa paradiisi kaswama ja õitsema istutada, kus igawene rõõm ja õnnistus on. Seal saan ma sinu kannatamist täieste kiita

ja sinu haawadele suud anda lõpmata rõõmu
ja au sees. Amen.

Issa meie, kes sa oled taewas n. t. s.

Wiisil: Kui waatan tema risti peale.

Oh Jeesus! saaks so kallis tegu
Nüüd minust ikka kiidetud,
Ja sinu kannatuse nägu
Mo hinge sisse tikitud!
See kõige armsam on siin mulle,
Et läksid mo eest surmasse;
Et tuhat kord end ohvrin sulle,
Tõest oled wäärt, sa ülem hea!

Reede õhtu laul.

Wiisil: Helde Jeesuse.

Patuste käemees
Sinu jalge ees
Koomab nüüd üks ussikene,
Kes so were põlgas enne.
Nüüd ma tänan sind,
Et sa peastnud mind.

Miks mind armastad?

Mis sa minust saad
Kes kõik head on kantanud,
Põrgu osaks ise saanud?
Kes sind wihastand,
On so omaks saand.

Waesed patused,
Tulge näljatsed;
Olgu waesus teie ilu,
See eest saate sellest elu,
Kes tei' õnneks teal
Kippus risti peal.

Oh mo Jeesuke!

Jää ja minule;
Muud ma elades ei taha
Ei siin teada ega näha,
Kui et walumees
Elad minu sees.

Kirja tunnistus.

Laul. 103, 1—4.

„Mo hing! kiida Behoowat, ja kõik mis
minu sees, tema püha nime. Mo hing! kiida
Behoowat, ja ära unusta mitte tema heategemisi
ära. Tema on see, kes kõik so ülekohtu andeks
annab, kes äraparandab kõik so wigadused. Kes
so elu lunastab hukatusest, kes sind ehitab hel-
duse ja halastusega, kui krooniga.“

Õhtu palwe.

Oh püha Lunastaja Jeesus Kristus! Mina
täna sind kõigest südamest sinu lõpmata armu
ja helduse eest, et sa mind seda päewa jälle
oled aitnud oma armuga üle elada. Mina

tuletan ka, sulle tänu andes, meele, kuidas sind sel õhtul risti pealt maha võeti ja vaikse hauda pandi, kus sa pärast oma rasket kannatamist rahuga võisid puhkada, tunni kolmandama pääwa homikul suure wäe ja auuga ülestõusid. Oh kallis Jumala Tal! anna mulle ka rahulist puhkamist sel öösel ja kustuta kõik mo patu wõlad oma libeda kannatamise ja surma pärast igaweste ära ja mõtle siis ka armuga minu peale, kui sa ükskord suure au sees tuled kohut mõistma, et ma ka sinu juust seda kallist sõna saaksin kuulda: „Tule tenna minu Issa õnnistatud ja päri seda kuningriiki, mis sulle on walmistatud maailma asutamisest.“ — Oh kallis Lunastaja! puhasta mind oma kalli ohwri werega ja pese mind kõigest patust puhtaks. Hoia ja kaitse mind ja mo omaksid sel öösel. Hälasta kõige pagana ja Israeli rahwa peale ja saada kuulutajaid wälja, kes neid sinu juure juhataksid, et naad ka armu leiaksid ja õnsaks saaksid. Sunista kõik omad sulased kõiges maailmas ja anna neile oma Waimu wäge ja jõudu. Kuule mo palwed oma libeda kannatamise ja surma pärast. Amen.

Issa meie, kes sa oled taewas n. t. f.

Wiihil: Kõik weretilgad wõtsid Peastja.

Oh jõua riik, sind ammu ootan,

Mo südame ja hinge rõõm!

So peale Jeesus, mina loodan,

Mo koidutäht ja auukrooir!
Tef on jo templis kärjenu,
Ja ilma wõlg ka maffetud:
So surm on meile elu toonud;
Pat sinu hauda maetud.

Lauvääwa homiku laul.

Wüüfil: Müüd olen mina põhja leidnuud.

So põhjatumat armu kiites
So ette, Issand, astun ma,
So seltsis rõõmsast aega wiites
Sind kiidan tänu lauluga
Oh püiha Issand Jehoowa!
So arm on ilma otsata.

Mind oled ööfel armust hoidnuud,
Et rahulist' sain magada,
Kõik kahju oled minust feel'nud,
Et termelt ülestõusnuud ma;
Sest südamest ma tänan sind,
Et sa nii heldest hoidnuud mind.

Oh Issand! mind ka wõta aita
Sel pääwal oma armuga!
See nädal saab pea otja lõp'ma,
Siis ka mo meele tuleta
Et minu elu-pääwad ka
Pea saawad otja lõppema.

Kirja tunnistus.

Paul. 34, 2—6.

„Ma tahan Jehoomat kiita igal ajal, alati olgu tema kiitus mo suus. Jehoomast kiitleb mo hing, hädalised kuulwad ja saawad rõõmsaks. Tehke Jehoomat suureks minuga, ja tõsttem tema nime ühtlase kõrgeks. Ma olen Jehoomat nõudnud, ja ta on mulle kostnud, ja mind kõigest sest ärapeastnud, mis ma kartsin. Kes tema peale waatawad ja jookswad kokku tema juure, nende silmad ep ole mitte häbisse saanud.“

Somiku palwe.

Oh halastaja Issand! kiites ja tänades astun ma sinu ette sel wiimisel nädali pääwa homikul ja auustan sinu püha nime selle ärasteenimata armu eest, et sa mind siitsaadik oled aitnud. Oh püha Issand! ole nüüd ka sel pääwal minu kindel kants ja warjupaik, et tigeda kuradi tulised nooled mulle ei saaks kahju teha. Ja et nüüd nädal otša on lõppemas, siis, oh armas Issand Jeesus Kristus, lõpeta ka mo pattude hulka ja kustuta neid oma püha werega igaweste ära. — „Oh paranda mo hinge haawad, mis saadan löönud hirmfaste, et nemad jälle terweks saawad, jeks wõta sina heldeste so werega mind puhasta, et patust puhataks saaksin ma.“ — Aga, oh armas Jeesus! weel on mul midagi südame peal, oh kuule

mind ja kõige maailma valgus ja troost: hõl-
lasta ka paganate peale ja kanna hoolt oma
nime tunnustajate eest maa ja mere peal. Un-
nista need armsad pagana rahwa seast kogutud
ristikogudused ja kaitse neid kui terakest filmas!
„Kui saadan tahab neelda, siis lasse inglid keelda:
need jäägu ilma kahjuta!“ Ja nõnda, kui sa
jo palju Moora- ja India-maa rahwast oma
sõna wäe läbi tõetundmisele oled saatnud, nõnda
otst ka weel muud pagana rahwast üles, et kõik
paganad wõtaksid sind kiita ja kõige maa rah-
was sind auustada, ja kuningate Kuningas ja
isandate Issand! et üks Halleluja laul ühest
maailma otsast teise ulataks sinu püha nime
auuks ja kiituseks. Amen.

Issa meie, kes sa oled taewas n. t. s.

Wiisil: Sionis kõik wahid hüüdwad.

Helde Jeesus! armu anna,
Et pea ei oleks ühte leida,
Kes sind ei teeniks ilma peal;
Anna oma Waimu öli,
Et paraneks kõik patu tõbi, —
Oh waata oma laste peal! —
Oh kuule armuga
Need palwed, anna ka
Et see sünniks.
Amen, Amen!
Mei' ainus õn
See peastja Jeesus Kristus on.

Lauapääwa õhtu laul.

Wiisil: Kes Jumalat nii laiseb teha.

Üks nädal on nüüd mööda läinud
Dh Jumal! sinu armu wäes.
Sa oled seda head mull' teinud,
Et hing mul alles ihu sees!
Nüüd tuhat kord ma kiidan sind,
Et sa weel elus hoidnud mind.

Siiit saadik on Jehoowa aitnud,
Ta arm ep ole wäsinud:
Ta on mind söötanud, jootnud, katnud,
Ka kurja eest mind kaitzenud.
Seepärast, et ma elan weel,
Sull' kiitust laulab minu keel.

Nüüd tänades ka palun mina:
Dh Jeesus! ära waata sa
Mo patu peal', waid wõta sina
Neid omas weres kustuta;
Dh puhasta mind patust nüüd,
Ja anna andeks kõik mo süüid.

Dh Jeesus! kui mul wiimne õhtu
Kord jõuab kätte tulema,
Kui astun sinu ette kohtu,
Siis wõta mo eest wastata.
So õigusega kata mind,
Et mul ei oleks karta sind.

Dh püha üleim preester! palu

Ra oma Isa minu eest
Nii kaua, kui mull' jätkad elu,
Mull' anna tarkust omast käest,
Et mina omad päävad ka
Siin võiksin ülesarmata.

Kirja tunnistus.

Raul. 119, 1—12.

„Wäga õnjad on need, kelle elutee on ilma-
laitmata, kes käiwad Jehoowa käsuõpetuse järel.
Wäga õnjad on, kes tema tunnistused pidawad
ja kõigest südamest teda taganõudwad. Need
ei te tõeste mitte kõwerust, ja käiwad tema
teede peal. Sina oled käskinud omad käskmised
suure hoolega pidada. Oh et mo eluteed saaksid
kinnitunud, et sinu seadmised saaksid peetud! Siis
ei sa mina häbiks, kui ma kõige so käskude
peale waatan. Ma tahan sind õiglasest süda-
mest tänada, kui ma õpin so õiguse kohtusea-
dused. Ma tahan pidada so seadmised, ära jäta
mind mitte kanaks maha. Misga teeb üks noor
inimene oma teerada selgeks? Kui ta ennast
peab sinu sõna järele. Ma nõuan sind kõigest
omast südamest taga, ära lasje mind eksida sinu
käskudest. Ma panen so sõna tallele oma sü-
damesse, et ma pattu ei te sinu wastu. Kii-
detud olgu sina, Jehoowa! õpeta mind omad
seadmised.“

Õhtu palwe.

Halleluja! Üks nädal on jälle sinu armu läbi mööda läinud, oh kõigewägewam Jumal! Sa oled mind jälle ühe sammuga siit hädaorust läbi aitnud selle kalli tõutud maa ligemale, kus argipääwa tööst ja waewast igaweste saame puhkada. Oh missugune rõõm siis minu süddand saab täitma, kui see suur laupääwa õhtu ja igawene hingamise pääw saab kätte tulema, kus pole enam surma karta ega mingisugust walu kannatada, waid üks püha rahu ja õnnis põli igaweste kestab. Oh Jeesus Kristus! puhasta siis mind täna õhtu jälle kõigest ülekohutust ja patu roojusest ja anna mulle andeks kõik patud, mis ma sel nädalil ja kõigel elu ajal olen teinud, sest nõnda kui ma praegu olen, ei tõlba ma mitte sinu pulmakotta tulema ja sinu Issa ette astuda, sest tema ees ei maksa muud, kui sinu were õiguse kuub; kes sellega ehitatud on, sel ei ole tarwis karta ega hõbeneda. Oh ehita siis mind ka selle õiguse kuuega, ja kui ehk weel täna õöse minu surma tunnike peaks tulema, siis ära lüüka mind mitte ära oma püha pale eest, waid wõta mind armust wastu oma igawese auuriiki, kus igawene rõõm ja rahu on, et ma ka kõige õnisa hullkadega sind wõiksin kiita ja auustada. Oh Jeesus! mo süda hüppab rõõmu pärast, kui ma selle suure au peale mõtlen, mis ja kõikide waeste

patustele tahad anda, kes aga sinu juure tulewad. Oh siis tõmba kõikide südamed maailmast taewa poole, et kõik hakkaksid seda ülemat ja jäädavat wära nõudma. Jah, kallis õnnistegija! sinu hooleks annan ma iseenast ihu ja hingega ja kõiki, kes iial sinu nime järele nimetatud on, olgu Juudarahwas, paganad ehk Mauhamedi usulised; kõik on sinu kalli werrega lunastatud ja peawad ükskord sinu kohtujärje ees seisma. Jah, ja igawene abimees! aita meid kõiki waesid patusid ja wii meid ükskord oma igawese taewariiki, oma lõpmata armu ja halastuse pärast. Amen.

Issa meie, kes sa oled taewas n. t. s.

Wiihil: Oh Jeesus Kristus! tule ja.

Oh püha kallis armu kaew
Oh jooda kõik', kell' patu waew;
Kes jänu pärast nõrkewad,
Neid jahuta ja kinnita.

Oh püha Issand Jeesus! ja
Kõik' kutsu, kogu, walgusta.
Kõik' eksjaid teele juhata,
Ja patu unest ärata.

Oh õnnista ja hoiu weel
Kõik' oma teenrid ilma peal,
Neid oma wäega ehita;
So Waimuga neid juhata.

Oh Issand Jeesus Kristus! ja
Weel kuule wiimaks armuga
Kõikide waeste palwe healt,
Ja tõtta appi ülewelt.

Issanda rahu olgu meie kõikidega! Amen.

P i s a. *)

II. Sööma laua juures.

a) Enne sööma.

Wiißil: Müüld paistab meile kauniste.

Oh Issand, rikas heldusest!
Sa tahad heldest rohkest käest
Meil' jälle rooga anda.
Oh wõta seda õnnista,
Meil' taewa rooga anda ka,
Ja armus muret kanda,
Armas
Jeesus!
Aita ise, et kui sööme ehk ka joomme,
Et kõik sinu auuks teeme.

P a l w e.

Oh helde ja armuline Issand, kes ja oma

*) Siitsaadik hakkawad need laulud, palwed ja kõned, mis
S. W. wäljaannud.

Israeli rahwast kõrbes oled mannaga toitnud ja igapäaw weel tuhanded siin maailma kõrbes toidad ja ülespead. Meie tahame ka praegu sinu armuanded wastuwõtta. Oh õnnista siis seda, mis sa armust meile oled annud ja aita meid, et kui ihulikku rooga wõtame, et meie hinge nälga ei jätta, waid et meie seda ka toidame sinu kalli püha sõna ja armuandidega. Mita seda, oh kallis Issand, oma suure armu ja halastuse pärast. Amen.

Issa meie, kes sa oled taewas n. t. j.

b) Pärast sööma.

Wüsit: „Walwage!“ meid hüütab Eooja.

Issand, sina oled annud
Meil' rooga, mei' eest muret kannud,
So andiga meid kiinitand.
Kui kord ihu langeb hauda,
Siis wõta hinge taewa lauda,
Nii kui sa oled tõutand
So uskja lastele,
Et ükskord õnaste.
Meid siit tahad
Kõik üilenda,
Sa armuga
Meil' elurooga jagada.

P a l w e.

Tänu ja kiitus olgu sulle, oh armu-rikas
Issand, et sa meid jälle oled jootnud ja joot-
nud, et uue jõu ja rammuga finnitatud, jälle
wõime tööd teha ja oma asju toimetada. Oh
aita meid, et meie iialgi ei unusta sind sinu
armuannete eest tänamata, waid et meie, kui
sinu lapsed, igal ajal sind kiidaksime ja tänak-
sime. Jah, armas Issand! sa oled nüüd meie
ihule toidust annud, toida ka meie hinge oma
püha sõnaga, et see ära ei nõrleks ega hukka
ei läheks. Oh kuule meie palwet! Amen.

Issa meie, kes sa oled taewas n. t. s.

Wiisil: Nüüd ristirahwas laulage.

Pas' ükskord taewa laudas meid
So elurooga süüa,
Kus kallid annid ootwad neid,
Kes sind on wõtnud nõuda.
Seal elumanna kosutab
Ja eluwesti jahutab
Siis usklikkude hinge.

Seal Abraam, Iisak, Jaakub ka
So laual, Issand, ist'wad,
So pale ees naad aauga
Kui päike hiilg'wast paistwad.
Ja pühad hulgad nendega
Seal igawest ja lõpmata
Üht' järke rõõmu tundwad.

III. Ristimise pääwal.

Somikul enne ristimist.

Wiisil: Sull' sull' Jehooma tahan laulda.

Meid oled armust wastuwõtnud
Kolmainus Jumal pühas ristmises;
Kas oleme ka ikka tõtnud
Siin käia sinu armu seaduses?
Oh! jagedast me' kõrwale küll läin'd
Ja igapäaw so wastu pattu tein'd.

Oh Issand! ära siiski wõta
Meid äralükata so pale eest,
Waid wõta täna armust tõtta
Meid õnnistama kõrgeist taewa seest
Ja wõta wastu suure armuga.
Nüüd seda last, mis sulle toome ka.

Oh Issand! rikas halastusest!
Sull' saab see lapsuke nüüd ristitud;
Oh pese teda patust puhtaks,
Et ta saaks sulle omaks pühits'tud,
Et ta siin maa peal sinu lapsiks jääks,
Ja igawest so juure taewa saaks.

Kirja tunnistus.

Mark. 16, 16.

„Kes usub ja keda ristitakse see peab õn-
faks saama, aga kes ei usu, seda peab hukka
mõistetama.“

Õne.

Armsjad sõbrad, wennad ja õed Kristuse sees!

Issanda pühast sõnast teame kõik väga selgeste, et meie ja kõik inimesed patu sees maailma oleme sündinud ja igaweste oleksime pidanud hukka minema, kui meie armas Õnnistegija Jeesus Kristus ei oleks tulnud meid peastma ja lunastama ja pühha ristimise läbi ei oleks weest ja Waimust uueste sünnitanud ja omaks lapsiks ja taewariigi pärijaks wastuwõtnud. Nõnda ka seesinane lapsuke, nagu meie kõik, ei wõi muudu Jumala riigi sisse ega tema lapsiks saada, kui tema weest ja Waimust ei sa uueste sünnitatud, mis tarwis temale Kristuse armu ja abi waja on, mis tema (see armuline Issand) kellegile ei keela. Siis tahame meie, armsjad waderid, nüüd ettewõtta, mis ristiinimese armastus meie käest nõuab ja seda last pühha ristimisele wiia ja teda oma armsa Õnnistegija Jeesuse juure saata, kes on ütelnud: „Laske lapsukesed minu juure tulla ja ärge keelge neid mitte, sest niisuguste pärast on Jumala riik.“ Wõtkem seepärast kõigest südamest Issandat paluda, et ta seda lapsukest armulikult tahaks wastuwõtta, õnnistada ja pühha Waimuga rohkeste ehitada, et ta tõsist, elawat ja õnsakstegewat usku saaks ja kõigest patust saaks puhastatud, et ta elawaks õfsaks wõiks saada Jeesuse, selle tõsi wiinapuu külges, et ta Jumala auuks ja

ristikoguduse kaswamiseks ja rõõmuks wõiks
üleskaswada ja üksford igawest elu pärida.
Issand andku, et meie täna selle ristimise juu-
res igauks wõtaksime oma ristimise seadust ja
armu meeletuletada, ja et niisagedaste seda
oleme äraunustanud ja kõrwale läinud, seda
täna Issandalt andeks paluda ja tema abiga
kindlat nõu wõtta, uueste oma ristimise armus
ja seaduses hakkata elama. Amen.

P a l w e.

Armas Jeesus, ja laste armastaja, kes ja
siis, kui sa siin maailmas olid, lapsukesi oma
sülle wõtsid ja neid õnnistasid, sulle toome meie
täna ka ühe niisuguse lapsukese ja palume sind
kõigest südamest, et sa teda sellesamma armas-
tusega tahaksid wastuwõtta ja õnnistada, et ta
püha ristimise läbi kõigest patust saaks puhas-
tatud, sinu lapseks wõiks saada ja jääda igaw-
weste. Aita ka meid, waderid, kes meie seda
lapsukest sinu juure toome, et meie täna oma
ristimise armu ja tõutust uueste meeletuletaksime,
mis meie nii sagedaste oleme äraautanud ja
mahajätnud, et meie jälle ses kindlamaks saak-
sime ja sulle, oh Issand, hakkaksime elama.
Oh kuule meie palwet oma lõpmata armu ja
halastuse pärast. Amen.

Issa meie, kes sa oled taewas u. t. s.

Pärast ristimist.

Wiisil: „Walmage!“ meid hüüab Pooja.

Halleluja! Amen! Amen!
See laps on ristitud so nimel,
Oh Isa, Poeg ja püha Waim!
Kinnita nüüd teda armus,
Et ta siin ilma hädaorgus
Wõiks kaswada kui armu taim!
Oh Isa! ole sa
Ta juures armuga.
Kõigest patust
Poeg peasta sa.
Waim, anna ka
Tal' walgust elus surmas sa.

IV. Pulma ajal.

Wiisil: Jeesus surma ärawõitja.

Jeesus üksi juhatagu
Mind, ta nõu on laitmata;
Minu teud õnnistagu,
Kõik ma hakkam temaga,
Kõik mo õnneks Amen olgu,
Tema nime auuks tulgu;
Siis kõik hästi korda saab,
Kui mind Jeesus awitab.

Kirja tunnistus.

Roguja r. 4, 9. 10.

„Varem on kahetsi, kui ükski olla, et neil on nende waewast hea palk. — Aga häda sellele, kes ükski on, kui ta langeb; ja ei ole teist, kes teda ülestöstab.“

Rõne.

Armsad noored rahwas!

Meie loeme Toobia raamatus, kuidas Naaguel oma tüdart maanitses, kui ta teda kottu minema saatis ja ütles temale: „Muusta oma äia ja ämma, need on nüüd sinu waned ja laje mind ikka sinust head kuulda.“ Rõndasamuti ütles ka ema oma wäimehe wastu: „Waata, ma annan oma tütre nüüd sinu hooleks, ära kurwasta teda mitte.“ Ja nemad õnnistasid neid Jumala õnnistamisega. — Need olid ka wagad lapsed, sest meie kuuleme peigmehe oma sõnadest, mis ta pruudi wastu ütles: „Meie oleme püha rahwa lapsed, ja meil ei sünni mitte abielu sedawiisi hakata kui paganad, kes Jumalat põlgawad,“ ja lubasid enne kolm ööd Jumalat paluda ja tegid ka tõeks oma tõutust. „Issand, halasta mo peale, et ma temaga wanaks saan,“ oli peigmehe palwe ja weel palju muid sõnu, misga ta Jumalat palus, selle uue elusse minnes. — Sest see on üks tee, kus

peale, kui Jumal elu annab, tüüks ajaks peab jääma. Armsad lapsed, kes teie praegu kahetseti sellesamma elu tee peal tahate käima hakata, mis mõtted teil nüüd südames liikumas on? Ehk mõtlete wahest: „Ega meie ei tohi endid püha rahwa lasteks nimetada!“ — Ma ütlen: „Kül tohime! sest meie oleme jo ristitatud, ja kes ristitatud on, need peavad jo kõik ka pühad olema. Jumala sõna ja tõutused kuulutawad meile seda ja need on õiged ja tõsised; — aga nüüd, lapsed, hakkame järelewaatama, kelle külges see wiga on, et ei tohi endid püha rahwa lasteks nimetada; waatke, mõlemad oleme süüalused, wanemad esite, lapsed pärast; meie hakkame ikka kõik ise oma jõu ja nõuga, tegema, olgu naest wõtma, ehk mehele minema, meie oleme wäga uhked pühad rahwas, ega tarwita palju seda meest, kes ütleb: „Alma minuta ei wõi teie ühtigi teha.“ — Armas peigmees! kas oled ka üheainsamagi korra omad põlwed mahapannud Jeesuse ette, tema käest nõu küsides: „Mül on nüüd nõu naest wõtta, aga kas saan ma see läbi õnne ja õnnistust, wõi risti ja wiletsust näha? Alga aita sina mind, armas Jeesus, ja anna mulle seks õiget mõistust!“ Kui nõnda oled teinud, siis ole julge Jeesus aitab, et kõik hästi forda läheb.

Ja mis siis sina, pruut, mõtled selle uue tee peale astudes? Ehk wahest nõnda: „Peaks mul nüüd head äiad ja ämmad ees olema! ja

mis weel enam: et mo peigmees ifka hea oleks, et ta mind ja mo wanemid ei kurwastaks ja keegi meie elust midagi paha ei kuuleks! — Noh, see on küll kiiduwäärt mõte ja soowimine — aga kas oled seda kirjakohta lugenud, kus ööldakse, et kõik hea ja täis and tuleb ülemelt walguste Isast? — Kas läksid kohe, kui peigmees sind tahtma tuli, selle walguste Isa käest nõu küsima? kui nõnda oled teinud, siis on hea, ja siis tulewad ka kõik head ja täied annid teile ülemelt walguste Isast, aga kui teie olete paljast inimeste käest nõu küsinud ja üksnes selle järele tehes selle püha seaduse sisse astunud, siis paluge Jumalat, et ta teile seda oma tahtmist ja meelt andeks annaks ja teie vastu armuline oleks; et ta wõtaks oma suure armuga teie peale waadata ja teile head terwist, õnne ja õnnistust anda, siin ajalikult ja seal igaweste. Amen.

P a l w e.

Oh helde ja armuline Jumal! kes sa jo siis, kui sa esimest inimest olid loonud, ütlesid: See ep ole mitte hea, et inimene ükski on, ja oled seepärast abielu seadnud, waata, siin on täna ka üks noor paar sinu ees, kes tahawad sinu nimel ja abiga oma uut eluteed, abielusse heites, pealehakata. Oh ole sa neile ise nõuks ja abiks, et naad niikaua, kui sa neile armust

elupäivi wõtad jagada, sinu pale walguses wõtaksid käia ja iialgi sind maha ei jätaks, ja et naad kõik, mis sa neile peale paned, olgu rõõm ehk wiletsus, õn ehk õnnetus, kõik rõõmuga wastuwõtaksid ja nurisemata kannataksid, et armastus ja üksmeel nende juures oleks ja pahandus ega nurisemine maad ei leiaks. Oh armas Jeesus, kes sa ise ükskord Naana linna pulmas olid ja seal wet joodawaks wiinaks tegid, tule ka täna nägemata kombel meie sekka ja õnnista seda noortpaari ja meid kõiki, kes siin koos oleme, sest keda sa Issand õnnistad, see jääb õnnistatud igaweste. Aita meid, et meie rõõmsad oleksime sinu sees, aga mitte liiaft söömifest ega joomifest rõõmu ei otsiks, mis ihu ja hinge hukka saadab. Sinu sõna olgu selle noorepaarile ja meile kõigile walguseks meie elutee peal, et meie maailma pimeduses ära ei eksi ega hukka ei lähe. Oh Issand Jeesus! juhata ja walgusta meid oma püha Waimuga, ja wõta meid ükskord oma taewa pulmakotta. Amen.

Issa meie, kes sa oled taewas n. t. s.

Wiihil: Oh! wõtkem Jumalat.

Mull' anna sinu sees

Siin käia ja kõik teha,

Et pime kawal nõu

Jääks kõikis minust maha.

Mind oma filmaga
Kätpidi taluta,
Et sinu järel käin,
Kui eele lähed sa.

Nooriku laulusud,

wanemate, ehk leiwawanemate majast
äralahkudes.

Wiisil: Oh Jeesus Kristus! tule sa.

Nüüd jumalaga jätan ma
Mo wanemad siin teiega,
Mo armsad õed wennad ka,
Nüüd on mul kord tei'st lahkuda.

Nüüd on mul teekond minna siit,
Ja pean jätma lapse wiit
Nüüd neitsi põli lõppenud,
Uus elutee mul alganud.

Sest pühhas kirjas ööldud on,
Et õige abielu õn
Siis tuleb meile Jumalast,
Kui meie siin ei lahku t'ast.

Nüüd, armjad, ma teid palun weel,
Kui mõtleb mo peal' teie meel,
Siis Jeesust mo eest paluge,
Ja õnnistust mull' soowige.

Selsammal wiisil.

Nüüd jumalaga jätan ma
Mo wanemad, õed wennad ka,
Kui ma teid pahandanud eht,
Siis lepime nüüd ära kõik.

Ja weel, mo armsad wanemad,
Mo meel ja süda tänawad
Kõig' teie mure, waewa eest,
Mis olete näin'd minu eest.

Oh wanemad! ei iial ma
Wõi teie armu unusta;
Oh! et te' mind ka meeles peaks,
Tei' õnnistus jääb mulle heaks.

Siis laulame nüüd wiimselt weel:
Oh Jeesus! anna rahu meil',
Mei' meeled, mõtted pühitse,
Ja õnnista meid armsaste,

V. Haiguse ajal.

Wiisil: Nüüd surnu keha matame.

Nüüd raskest' haige olen ma,
Ja pat mind waewab otsata;
Sest, armas Jeesus, palun ma:
Mind tule armust aitama.

Ma hüüan hädas appi sind:
Oh Jeesus, Jeesus! aita mind

Kui pat mind waewab hirmsaste,
Ja kurad kiufab kangeste.

Mo patud weripunased,
Mind põrgu saata püüdwad need.
See igawese tulesse
Ja kuratide seltsisse.

Ka kuri waim on kawal küil —
Weel suurem wägi Jeesus sul,
Kui sina oled minu poolt,
Ei kardada ma siis tema noolt.

Eht lahkuma siit ilmast pean,
Ma siiski seda uskus tean:
Sa surid ristas minu eest —
Wiid taewasse mind häda seeft.

Kirja tunnistus.

Matt. 11, 28.

Jeesus ütleb: „Tulge minu juure kõik,
kes waewatud ja koormatud olete, ja mina ta-
han teile hingamist saata.“ (Jlm. 2, 10.)
„Ole ustaw surmani, siis tahan ma sulle elu-
krooni anda.“

Paar sõna troostiks haigetele.

Armas wend (õde)! kes sa siin haige woodi
peal maas oled ja ihu walu kannatades ühtlase

weel raskemat waewa ja ahastust oma pattude pärast tunnend, hüüa aga ühtepuhku oma Issanda poole, otsegu see pime tee ääres: „Jeesus, Taaweti poeg, heida armu minu peale!“

Ja kui sa nõnda, ehk ka muu püha kirja, sõnadega, ehk kuidagi oma südame häda sind õpetab, järeleandmata uskus Issanda poole kiusendad, siis saab ta sind tõeste kuulma ja sind aitama kõiges ihu ja hinge hädas, sest ta on armastuse pärast sinu ja kõikide patuste pärast oma taewa aujärje mahajätanud, siin maa peal kolmkümmend kolm aastat kõiksugust häda ja waewa kannatanud ja wiimaks risti külges oma werd ärawalades surunud, armastuse pärast meie vastu, et ta meie patu koorma kandis, et meie see läbi wõime õnneks saada. Tema on patuste vastu armuline ja ei taha kedagi ärälükkata, kes oma patu häda tundes tema juure tuleb. Sa ehk ütled: „Ma olen väga palju pattu teinud ja kõik omad elupääwad maailma lustis ja patu rõõmus kuradid teenides ärraiskanud!“ Oh armas hing! Ole julge, ära kardada! Kui sa aga tõsisest patustpöörmisest meelt parandad, uskus Jeesuse Kristuse werise teenistuse peale lootes, siis pead sa armu saama. Sest Issand ise ütleb: (Jes. ram. 1 p. 18 jalm.) „Kui teie patud on kui elepunased riided, siiski peawad nemad nii walgeks saama kui lumi; kui nemad punased on kui were farwariite, peawad nemad ometi walge willa farnat-

fets saama." — Sa oled jo püha altari saakra-
mentis Jeesuse ihu söönud ja tema werd joo-
nud, seepärast oled sa tema oma ja ta ei lase
sind igaweste hukkamiina. Sa ehk kahetsed,
kui sa pead surema, et sul armsad omaksed siia
ilma maha jääwad, aga anna neid uskus Jē-
sanda hooleks, küll tema saab ise kui naad aga
teda kartwad ja armastawad, nende eest muret-
sema, neid toitma ja katma ja neile kõik andma,
mis neil ihu ja hinge poolest tarwis läheb.
Sa ehk kardad, et suremine wäga kibe ja hinge
lahkumine ihust wäga raske on, aga ära karda,
ta selle poolest saab sinu Dnistegija, kes ise
surma kibedust on maitšenud, sulle abiks olema
ja surma walu sulle kergitama, et enne weel,
kui wõid arusaada, juba surmajõest läbi oled.
Ja kui ehk kaksipidi mõtted sulle waewa tee-
wad, ehk saadana kiusatus, tulewa kohtu hirm
ja põrgu ahastus so waimu silma ette astuwad
ja so süüand püüdwad araks teha, tõsta aga
ühte järge omad filmad taewa poole üles, nende
mägede poole, kust so abi tuleb, ja usu kind-
laste, Jēsand saab sind, aitama ja kui see tema
püha tahtmine on, et sa siin maailmas laue-
mine ei pea elama, waid tahab sind siit ära-
kutsuda, siis wõtab ta sind oma igawese rahu
ja rõõmu sisse, kus mingisugust häda ega
waewa enam ei ja olema, kus kõik kurwastus
peab rõõmuks minema. Jēsand olgu sulle ja
meile kõikidele armuline ja aitku meid kõiki

siin nõnda elada, et kui surmatunnike tuleb, siit õnnsaste wõiksimine lahkuda ja taewas Issanda paremal käel jälle kokkusaada. Amen.

Haige palwe.

Oh armas Jeesus, ja kallis Daaweti poeg! waata minu wiletsa häda peale, kes ma siin haige woodi peal maas olen ja oma ihu walu ja patu häda sees sinu käest armu ja abi otsin. Sest minu hing ja ihu on patu läbi ärarikutud ja oigawad hirmsa waewa al. Range hirm möödaläinud kurja elu ja tulewa kohtu pärast täidab mind hirmsa ahastusega, et ma rahu ega hingamist ei leia. Seepärast, oh armas Jeesus, halasta sina ise mo peale ja aita mind. Peasta mind kõigest patu, kuradi ja surma wõimusest, sest sa oled ka minu eest risti sambas surnud ja minu patu wõlad äramaksnud; sina üksi wõid mind minu häda sees aidata, et mulle jälle terwist kingid, ehk õnnsa surma läbi igawese õnnistuse sisse wõtad. Oh Issand! ma loodan sinu peale, sest sa oled tulnud patustid õnnsaks tegema. Oh wõta mind armust wastu omaks lapseks, ehk ma kül wäga palju pattu olen teinud ja selget nuhtlust teeninud. Oh heida armu minu peale ja anna mulle kõik mo patud andeks ja kustuta neid oma püha kalli werrega. Aita ja kinnita minu uskmata

jüüdand, et ma sinu armust kassipidi ei mõtleks, ega araks ei läheks. Oh Issand! heida armu minu peale oma kalli were pärast, ja ära lasse mind igaweste hukka minna. Oh armas Jeesus! anna mulle ja kõige minu armsa omakstele, kes seie kurja maailma maha jääwad, kui ma pean surema, oma rahu ja aita, et meie ükskord kõik sinu auuriikis wõitšime kokku saada, kus surma ei pea enam olema, ega leinamist, ega kšendamist ega waewa. Oh Issand! ma ootan sinu õnnistust! Sinu tahtmine jõudku kui taewas, nõnda ka maa peal. Sinu hooletš annan ma oma ihu ja hinge. Amen.

Issa meie, kes sa oled taewas n. t. š.

Wiišil: Kes Jumalat nii lasse teha.

Ei enam, kui mo jõud šiin kannab
Mo Jeesus pane minu peal;
Ja mulle oma rahu annab,
Kas elan ma, wõi suren teal:
Ja mind šiin hädas jahutab,
Ja igawest šeal rõõmustab.

VI. Surma tunnis.

Wiišil: Mo elu Kristus iše.

Pea jõuab kätte trilla
Mo wiimne tunnise;

Oh Jeesus! mõta olla
Mull' abiks heldeste.

Ma olen ammu ootnud
So järel', Jeesuke,
Ja igatsedes lootnud
So peale, armuke.

Sa oled lunastanud
Mind oma werega;
Sa mo eest ristis furnud,
So oma olen ma.

Ma olen palju pattu
Kül eluajal teind
Oh Jeesus! sinu vastu —
Ma süiski armu leid'nd.

Sest annan rõõmsast hinge
So kätte, Jeesus, nüüd;
Ja olen see peal' julge,
Mind Paradiisi wiid.

Kus ingli hulgad laulwad
Au kiitust, tänu sull',
Ja pühad kummardawad
Aujärje ees sind, Tal.

Seal saan ma nende seltsis
Sind Jeesus tänama
Ja Halleluja hiiüdes
Sind kiitma lauluga.

P a l w e.

Oh helde ja armuline Jumal! mulle jõuab iga filmapilguga minu wiimne tunnike ikka liigemale, kus ma surmaga pean wõitlema, kus minu süda saab lõhkema ja minu hing ihust lahkuma, sinu kohtujärje ette astuma ja seal kõige oma eluajal tehtud pattude üle wastust andma ja kõige mõtete, sõnade ja tegude pärast aru tegema. Aga, oh halastaja Jumal! miks pärast pean ma kartma minu ligijõudwa surma peale mõteldes? Eks sina ole oma armast Poega Jeesust Kristust minu heaks surma sisse annud, ja minu patu wõlga seega taja teinud, et ma wõin rahu ja rõõmuga siit maailmast lahkuda ja sinu ette astuda. Jah, armas Jeesus! Sina oled mo Lunastaja ja Dünnistegija! Sinu peale lootes tahan ma rõõmuga surra; sina oled taewa ukse mo eest lahti teinud, et ma wõin sisse tulla ja sinu lõpmata armust ja dünnistusest osa saada. Mina palun sind kõigest südamest: Ära jäta mind maha minu wiimises surma hädas ja wõitlemises ja ära wõta oma püha Waimu minult ära, kes, kui ma enam ei wõi rääkida, minu sees wõiks rääkida lõpmata õhkamistega. Oh armas Jeesus! Ole mulle abiks, kui saadan mind tuleb küsama, et ta minust ühtigi osa ei sa ja anna mulle andeks kõik, mis ma sinu vastu olen eksinud. Sinust pean ma kinni, ja minu hinge sõber ja hüüan

weel wiimse hinge tõmbamisega sinu poole: Issand Jeesus, wõta minu waimu wastu. Amen.

Issa meie, kes sa oled taewas n. t. s.

Wiisil: See rõõm ütlematta.

Jeesus, sinu kätte
Annau hinge ma;
Oma Issa ette
Wiid mind armuga.
Inglid wastu tõtwad,
Pühad õiskawad,
Kiites naad seal wõtwad
Tal sind tänada.

Süis ma olen kodu
Päris Isamaal,
Ihul haudas rahu,
Magab mulla al. —
Jeesus! sa mind söödad
Taewa elupuust,
Eluweega joodad —
Seal saan rõõmustust.

VII. Surnu puusärki panemise juures.

Wiisil: Koik tulge minu juure nüüd.

Nüüd minu hing on kätte saand,
Mis ammu olen ihaldand:
See püha taewa rõõmu;
Nüüd koik on minust maha jäänd,

Mis mull' siin kurvastust on teind,
Nüüd maitſen Talle armu.

Mo armsjad, kes siin seisate,
Mo surma pärast nutate
Ja leinate, nii wäga,
Eks usku, lootust pole teil,
Et Issand taewas annab meil'
Weel seltsis rõõmu näha?

Oh! wõtkem nõnda elada,
Et kui saab surm teil' tulema,
Et walmistud teid leiaks;
Sest wõtkem armu otsida,
Ja oma Teesust paluda,
Et patu eest teid hoiaks.

Mind nuttes firstu panete,
See järel hauda kannate
Ja matate mind maha.
Kül pea aga tuleb aeg,
Et tulete mo järel' kõik,
Siis saame üksteist näha.

Kirja tunnistus.

Jlm. 14, 13.

„Sinsad on need surnud, kes Issandas surewad sest ajast; tõest, ütleb Waim, et nemad peawad hingama omaſt waewast, ja nende teud käiwad ka nende järel.“

Rõne.

Armsjad sõbrad, wanad ja noored, kes meie

fiin seisame ja tahame seda surmukeha puusärki panna ja hauda saata, meie tahame oma hinge kasuks paar sõna tähele panna: Armsjad hinged! Meie elu fiin ilmas on kui suits ja aur, mis pea ärahaub ja rutuste äralõpeb. Kõik liha on kui rohi ja õieke wälja peal, mis täna õitseb ja on haljas, home lõigatakse teda ära. Aga sellega ei ole veel kõik mitte otsas, waid täis asi on alles ees: fiin on külwamine, seal lõikus; kuidas fiin oleme elanud, nõnda peame seal ka palka saama. Oh seepärast wõtkem ennast õiete surma wastu walmistada, et kui ta meid tuleb kutsuma, et ta meid mitte patustpöörmata ja walmistamatta ei leiaks. Seepärast peame ühtepuhku paluma: Issand, õpeta meid meie päiwi ülesarwama, et meie tarkust südamesse saame. Jah, nõnda wõtkem ennast igapäaw surma wastu walmistada ja meie loodame ka, et see meie wend (õde) ennast nõnda on surma wastu walmistanud ja et tema hing on nüüd oma Issanda juures, taewa Paradiisis, ehk küll tema ihu weel fiin meie ees seisab, mis Issand ka oma suurel tulemise ja auupääwal wõtab ülesäratada, nõnda kui ta mitmes kohas omas pühas sõnas on tõutanud. Kõik tema wacw ja rist on nüüd otsas ja Issand wõtab tema hinge jahutada elawate weehallikate juures. Oh et meie igapäaw see peale mõtleksime, ei meil fiin jäädawat linna ega paika ei ole, et seda nõuaksime, mis ülewal on, siis

saakšime, kui siit ilmast äralahkume, üks warem teine hiljem, seal kõiki neid jälle eest leidma ja rõõmuga teretama, kes enne meid siit äraläinud ja kelle puusärfide ja hana küngaste peal oleme palawaid silma pisaraid walanud. Ja oh, mis on see maailma elu, ehk kui kauaks seda on? See ei ole sugugi parem, kui Egiptuse orjapõli, kõrbetee ja Baabeli wangi-maa Israeli lastele oli. — Edasi peame ruttama, edasi taewa Kanaani ja Sioni linna poole ülesse, kus igawene rõõm ja õnnistus meid ootwad. Jah sõbrad, kui niisugune meel meie sees on ja mitte ije oma õigus enam meie jüdames ei walitse, siis wõime täna siin selle puusärgi juures rõõmuga hüüda: „Surm on äraueeldud wõimuse jisse! Jah, andtu Issand omaast armust, et nõnda wõtaksime elada, et õnnaste wõiksime siit lahkuda. Amen.

P a l w e.

Oh armas Issand! Meie tahame nüüd seda surrukoha, kelle hinge sa oled ära kutsunud, ja nõnda kui meie loodame, oma taewa õnnistuse osaliseks teinud, puusärki ja pea hauda landa, aga õpeta meid meeletuletama, ja meelepidama, et meie kõik ka peame surema ja sinu kohtu ees omaast elust arutegema. Aita meid seepärast aegsaste surma wastu walmistada, ja usu õli oma lampidesse muretšeda, et meie sinu taewa pulma kotta wõiksime wastuwõetud

saada, kus meie neid kõiki jälle saame eest
leidma, kes ustus sinu sisse siit ilmast enne
meid on äraläinud ja keda meie siin oleme taga
leinanud ja nutnud. Oh armas Issand! meie
oleme siin maailmas teekäijad, majalised ja
wõerad, aita meid, et meie õiget teed käiksite
ja seda linna otsiksite, mis üleval on, see on
taewa Jeruusalemma, et kui meie teekond siin
maailma kõrbes lõpeb, meil seal eluase ees
oleks. Oh aita meid, et meie oma armuaega
siin pattu tehes ära ei raiskaks ja meie nõnda
sinu armust wiimselt ilma ei jääks. Aita meid
alati walwada ja paluda, et igal tunnil surma
wastu wõiksite walmis olla. Kuule meid
armas Issand Jeesus, sa õige surma ära-
wõitja! Amen.

Issa meie, kes sa oled taewas n. t. s.

Wiisil: Müüd paistab meie kanniste.

Seal tahan mina igawest
Sind kõige sinu armu eest
Oh Jeesus Kristus, kiita!
Seal pole enam patuõid,
Ei nõdru, ülekohtuõid
Ja walewendi leida!
Püha!
Püha!
Halleluja! Hosianna! Jeesusele
Laulan ma siis igaweste!

VIII. Lapse puusärgi juures.

Wiisil: Mo elu Kristus ise.

Sa oled läinud taewa
Oh armas lapsuke!
Ei tunne sa seal waewa,
Ei häda iialge.

Sa õitšesid siin ilmas
Nii kui üks lilleke,
Rõõm hiilgas sinu silmas,
Kui mäng'sid armsaste.

Nüüd taewa Paradiisis
Seal uue iluga
So armsa Isa riikis
Saad jälle õitsema.

Seal inglid on so wennad,
Kes fenna kandsid sind,
Seal nende seltsis laulad
Nüüd uusi laulusid.

Seal Jeesus mõtab sulle
Sind suure armuga,
Suud annab armsast sulle —
So õn on otsata!

Ei sa seal enam surma,
Ei haigust tundagi,
Ei mingi kurja kuulma.
Suur rõõm sul alati.

So suu on nüüd täis naernist,
Kui meie nutame,

Meid aitku Jeesus armust
Pea sinu järele.

Oh Jeesus! tule nopest
Meid ära kutsuma!
Ja aita meid so armust,
See vastu valmistata.

Siis saame koku saama,
Laps, jälle sinuga,
Ja Jeesust seltsis kiitma
Sgawest, lõpmata.

Kirja tunnistus.

Job. 14, 2. Paul. 90, 6.

„Inimene tõuseb kui lillike ja lõigatakse ära, ja põgeneb ära kui wari ja ei jää mitte seisma. Tema õitseb homiku ja on haljas, õhtu lõigatakse teda ära, ja kuiwab ära.“

Rõne.

Kui ilus on üks lumiwalge lillike kewade ajal, kui ta parajaste õitseb ja armsat haisu annab. Aga pea on ta äranärtsinud ja kuiwanud, kui teda sai äramurtud ehk mahaniidetud. Niisugune närtsinud lillikene seisab praegu siin meie filmade ees puusärkis, keda surmaingel ajaliku elu wälja pealt ära on lõikanud ja teda taewa Paradiisi aeda kaswama ja õitsema on istutanud, kus tema ilu igaweste saab kestama. Meie wõime kindlaste

loota, et see lapsuke nüüd Jeesuse juures igawese röömu sees on, sest ta on ise ütelnud: „Lastelapsukesed minu juure tulla ja ärge keelge neid mitte, sest niisuguste päralt on Jumala riik.“ Jah kui weiked taewa pärijad siin noorelt ärasurewad, siis pole nemad kadunud, waid hädaorust peasennd, ja meie ülem hinge- karjane neid pannud oma paigale. Jah, armsad hinged! Jeesuse surma läbi on nüüd surm meile uneks ja tema haudas olemise läbi haud meile magamise kambriks saanud. Kui ilus on üks magaja laps pealt waadata. Röömsa südame liigutamiseega waatasite teie, isa ja ema ka wahest oma magaja lapse peale, kus ta rahuga omast jooksmisest ja mängimisest woodis (ehk kättis) rahuliste puhkas, röömsjal naeru näul. Seal ütlesite tasakeste iseeneses: „Jumal õnnistagu sind ja hoidku sind, minu armas laps! Waatke, niisammasuguste mõtetega peate ka nüüd selle magaja lapsukese peale waatama; tema magab, kuni ülestõusmise aeg kätte jõuab, siis saab tema armas Jeesus teda ülesäratama ja siis saab ta röömuga ärkama. — Ärge siis kurwastage ega nutke mitte nii wäga palju selle lapsukese surma pärast, waid wõtkem endid tõsisest meeleparandamisest ja patustpöörmisest surma wastu walmistada, sest ta tuleb pea — ja õnsad oleme, kui ta meid siis walmistud leiab; siis saame taewa. — Ja oh kui röömsjad saame siis oleme, kui seal jälle

nendega kokku saame, keda surm siin meist oli lahutanud. Amen.

P a l w e.

Oh armas Jeesus! sa oled seda lapsukest noorelt siit kurjast maailmast ära kutsunud ja ta on nüüd sinu juures. Meie aga kurwastame ja leiname tema surma pärast ja walame filmapisaraid. Oh Jeesus! röömusta meid oma püha Waimu abiga, et omad silmad sinu poole ülestööstaksime ja seda otsiksime, mis üleval on, kus sina meile oled ajet walmistanud. Oh armuline Snnistegija, kes sa meie kõikide patud risti sambas surres oled äramaksnud, aita meid nüüd, et meie sind diete armastaksime ja sinu järel käiksime. Aita meid kuradi maailma ja liha tahtmise wastu wõitelda ja wõimust saada. Walgusta meid oma püha Waimuga, et patu pimedusest wõiksime peaseda ja igaweste õnksaks saada. Aita meid igapäaw tõsisel patustpöörmises ja meeleparandamises surma wastu walmistada, et kui ta tuleb, meie õnksa otsa läbi sinu taewa Paradiisi saaksime, kus meie kõiki meie armjaid omaksid, kes eele äraläinud ja ka seda armast lapsukest, kelle ihu meie nüüd mulda paneme, jälle näha saame ja ühes seltsis sulle Halleluja! ja püha! püha! laulame. Amen.

Jssa meie, kes sa oled taewas n. t. s.

Wiisil: Jeesus surma ärawõitja.

Arge minu pärast nutte,
Minu armsad wanemad!
Ärge liiaks kurwastage
Wennad, õed, tuttawad!
Minu ihu rahus magab,
Jeesus hingel' rõõmu jagab,
Kõik maailma waew ja piin
Du m'ust mahajäänud siin.

Selge rõõm ja püha rahu
Du mul igaweste kää;
Ingli mängi, rõõmu laulu
Kuulen ma siin alati.
Siin ma elan ingli seltsis,
Kiidan Jeesust taewa templis.
Süüia saan siin elupuust,
Inua elu jõe suust.

Ja siin kuldses taewa linnas
Talle au kõik walgustab
Siin kõik pühad pulma laudas
Rõõmsast hulgal istuwad;
Kui te' seda nääks ja kuuleks,
Kül teil süda rõõmus põleks!
Wõtke Jeesust paluda —
Kül ta toob teid seie ka.

IX. Lõpetuseks veel mõned laulud.

Laul Israelist.

Wiisil: Kes tahab tõesti armastada.

Oh Israel! sa piüha sugu,
Jehoo wast walitsetud ka,
Sa oled tema kätetegu,
Ja tema laps ja pärija.
Ta päris onia oled sa,
Oh ära seda unusta.

Kus on üks rahwas iial olnud
Kes Jumalat näind silmaga,
Et tema pilw's maha tulnud,
Ja selgest rääkind nendega?
Ei ükski rahwa sugu teal
Nii pole olnud ilma peal.

Sind Segiptuse raudahjust
On tema armust wälja wiind,
Ta on sind peastnud orjakojust,
Waarao't so pärast raskest löönd:
Üks nuhtlus teise järele
Käis üle kõig' Segiptuse.

Kui sina kõrbes leeris olid
Punase mere kalda peal,
Siis Waarao sõawäed tulid
Ja ajasid sind taga teal;
Sind tahtsid wiia tagasi,
Et orjaksid kui ennegi.

Ei saand naad teha waewa sulle,
Jehoowa walmistas full' teed:
Kest merest läbi teine poole
Sa läksid rõõmsast läbi ööd,
Sul tulesammas walguseks,
Ja pilwe sammas katsmiseks.

Siis läksid sina Suuri kõrbe,
Seal polnud mund kui wiha wet;
Jehoowa oli abiks jälle,
Wet tegi magusaks kui met;
Ta ütles: mina Jehoowa
So arst jo tõest olen ma.

Ta mannaga sind taewast söötis,
Et nälga poln'd sul kartagi;
Sind puhta weega kaljust jootis
Siis, kui wee puudus oligi.
Ei isa oma lapse eest
Woi enam muret kanda tõest.

Ta omad pühad käsud andis
Sull' kõrbes Siinai mäe peal,
Ja seadused so ette seadis,
Et pattu ei teeks sina teal.
Ta ütles: kes mo käsud peab,
See igaweste õnneks saab.

Sa süiski jäid weel kangekaelseks,
Ei wõtnud seba kuulata;
Kui Mooses wiibis mõneks pääwaks
Jehoowaga seal rääkima,

Kuld=masika siis tegid sa,
Ja võtsid seda kummarda.

Ei siiski jätnud ta sind maha
Waid aitis jälle armuga;
So patud võttis andeksanda,
So wigadused paranda.
Sest Mooses palus sinu eest,
Ja Jumal kuulis seda meest.

Siis wiis nüüd edasi sind jälle
See tõtud=maa poole ta,
Siis tuli lihahimu sulle,
Ei olnud rahul mannaga.
Jehooma saatis liha sull', —
Siis lõi sind see peal raskest' kül.

Kui said, kus Kanaani=maa piirid,
Siis Mooses saatis kuulajad
Need tulid tagasi ja kiitsid
Siis Kanaani kallist maad: —
„Sest aga wiga, et seal eel
On pikkad mehed karta weel!“

Sa hakkasid see kõne peale
Siis väga kahetsema nüüd
Et Egiptusest tulnud wälja,
Sest kogusid sa omal süüd.
Sind Mooses palus filmili,
Ei hoolind sa sest sugugi.

Jehooma püha wiha süttis
Siis sinu vastu põlema;
Ta kinnitas sull' pühas wandes:

„Ei Kanaanit ja näha ja,
Kuid üksi Kaaleb, Joosua,
Ja sinu lapsed nendega.“

Kõik jeda tegi sinu kergus,
Et üles ei võind minna ja;
Jehoova lõi sind maha kõrbes,
Ja tappis katku-tõwega.
So lapsed suure wõiduga
Siis Kanaani maal' saatis ta.

Jordani jõest said kuivalt läbi,
Et wee-wood seisma jäid;
See oli kõik Jehoowa abi.
Kui Beerikusse sina said,
Seal linna müür sai laugema,
Sa läksid sisse röömuga.

Nii andis Issand sulle wõimust
Et kõik see kallis püha maa
Sai sulle antud tema armust,
Mis Abraamil' tõutand ta.
So waenlased kõik tappis ta
Kül mõega ja ka rahega.

Sa siiski wiimaks taganesid
Jehoowast oma Jumalast,
Sa Paali ette kummardasid,
Ja tegid pattu sagedast.
Kül mitmel' korral' peastis ta
Sind waenlaste käest armuga.

Siis tuli wiimaks Arapeastja,
Maailma Duniategija,

Ei sina mõtnud teda wasta,
Ta armu mõtsid põlgada.
Nii teda, kui ta jüngrid ka
Sa mõtsid hirmsast surmata.

Oh Iisrael! sa neetud sugu!
Miks oma Jeesust risti löid?
Oh! kahetse so kurja tegu
Ja tule nuttes sedamaid
Ta jalge ümber hakka sa
Ja hüüa: „Jeesus halasta!“

Kül tema annab armu sulle,
Oh tule, tule aegsast weel
Ja pööra Jeesu poole jälle,
Tal on so pärast hale meel.
Sind wõtab Jeesus wastu weel, —
Oh tule, tule Iisrael!

Kül Jeesus nutab sinu kangust
Et sina temast kaugel weel
Ja tema püha mere õigust
Ei wõta kätteks enesel'.
Seepärast pööra ümber nüüd, —
Ta annab andeks kõik so süüd.

So patu pärast hulgud ilmas,
Sul pole kohta siin ei seal;
Ei pease sina enne wandest,
Kui Jeesu poole pöörad teal.
Nii kaua kõnnid eksti-teel,
Kui Jeesus on sull' wõeras weel.

Oh Iisrael, sa püha sugu!

Sehooma tõutus jääb sull' weel;
Kül pea jõuab wiimne lugu,
Ta heidab armu sinu peal'.
Ja kogub sind weel kokku tõest
Kül kõigest ilma nurkadest.

Kül siis saad sina rõõmus õisk'ma,
Kui tunned oma Teesukest
Ja tema wreehtes paistma,
Kui selge päike iggawest.
Sa hüüad suure healega:
„Jeesus on minu Issand ka!“

J. M.

Jumalagajätmise laul neile, kes solda- tiks lähewad.

Wiisil: Mo elu Kristus ise.

Nüüd jääge jumalaga
Mo armsad wanemad!
Oh ärge nutke wäga
Waid mo eest paluge.

Nüüd jääge jumalaga
Mo wennad, õed ka!
Ei tea, kas saan weel näha
Teid ihu silmaga.

Nüüd jääge jumalaga
Kõik sõbrad, tutwadke!
Nüüd lähen mina ära
Tei'st hoopis kangele.

Nüüd jää ka jumalaga
Mei' armas kirik weel;
So sees sain rohkest kuulda
Kül püha sõna teal.

So sees ma olen söönud
Jeesuse ihu ka
Ja tema werd ka joonud,
Mis patust puhastab.

See kallis laul ja palwe,
Mis so sees kuulnud ma,
Mo süüband rõõmustagu
Ehk wõeral maal kül ma.

Nüüd jää ka jumalaga
Mo armas isamaa,
Ma lähen kaitsejaks wälja
So eest nüüd rõõmuga.

Oh Jeesus! tule saatjaks
Mull' kõig' mo teede peal
Ja armsaks juhatajaks
Seal kaugel wõeral maal.

Kui ilma lapsed püüdwad
Mind sinust lahuta
Ja hirmsast kurja hüüdwad,
Mind uskus kiinita!

Kui kuri waim ka kiusab
Mind kurja himuga,
Siis wõta teda keelda,
Et ta ei wõimust sa.

Kui ma ka suures hädas
Ehk sõa tule sees
So poole hüüan Jeesus,
Siis ole abimees!

So hooleks, Issand annan
Nüüd ihu hinge ma,
Ja loodan, et sa kannad
Hoolt mo eest armuga.

Teine soldatiks minijate jumalagajät- mise laul.

Wiisil: Kes Jumalat nii lajeb teha.

Nüüd jätan ma teid jumalaga
Mo sõbrad, kindlas lootuses
Et loodan teid veel näha saada
Ka siin, ehk taewa riigi sees;
Seepärast wõtkem paluda:
Meid, Issand, armust kinnita!

Jah, Issand, meid siin kinnitagu
Ja hoidku õige usu sees;
Maailma lust meist taganegu,
Meil taewas seistku südames!
Kül siis lord suure rõõmuga
Üks teist veel saame tereta.

Oh Jeesus Kristus! ise anna
Mull' jõudu oma Waimu wäest;
Mind oma armu käre peal kanna,

Ja hoia kõige patu eest,
Oh püha Waim, mo abimees!
Las' käia mind jo walguses.

Oh Issand! õnnista ja hoia
Mind kõige minu teede peal;
So püha Waimuga mind wõia
Ka armusti kangel wõeral maal;
Kui kurjad seal mind kiusawad,
Siis palun, et mind kiinitad. J. M.

Sana juures.

Wiisil: Nüüd on see päew jo lõppenud.

Kül õnlaste nüüd magad ja
Siin rahu-kambri sees,
Ei enam waewa tunne ja,
So hing on Jeesu ces.

So reiji keppi oled ka
Nüüd mahapannud käest;
Sest et nüüd koju saanud ja
Jeesuse armu wäest.

Maailma kurw Dieeseki-maa
On nüüd just mahajäänd.
Seal rahumaal, kus jõudsid ja,
On nüüd full' aset saand.

Nüüd surma jöest ja läbi läind,
Ja taewa linna saand,
Ehk siin kül risti waewa näind,
Nüüd kõik seal unustand.

Seal sööda näid see püha Tal
Sind taewa manuga.
Ta joodab eluhallikal
Sind eluueega.

Kui üksford see suur pääw on käes,
Mis kõik näid ootame
Mill' Jeesus Kristus taewa wäes
Seal tuleb noppeste.

Siis saawad ülestõusema
Kõik surnud haudadest,
Ka sinu ihu nendega
Siis ärkab une seest.

Siis saab hing jälle ihuga
Tõest kokku ühendud,
Mis poolik weel, saab korraga
Siis hoopis täiendud.

Siis hing ja ihu ühtlase
Täit rõõmu maitsewad.
Siis igawest ja täieste
Kõik Jeesust kiidawad.

Me', kes näid alles ootame
Siin kurja ilma peal,
So poole, Jeesus, hüüame:
Oh tule noppest teal!

J. B.

Lapse hana juures.

Wiisil: Kes Jumalat nii lasab teha.

Näid maga laps siin mulla süles

Sa oled Jeesu tallele;
Ta äratab sind warši üles,
Ja wiib sind taewa röömusse:
Ta on jo risti surmaga
Sind wõtnud omaks lunasta.

Nüüd maga laps, ehk meil küll kurbtus,
Ei fina tuune enam sest,
Sind peastnud on so armas Jeesus
Kõik risti waewa hädadest,
Sest waratselt sind koristas,
Et ta sind wäga armastas.

Nüüd maga laps, so hing on taewas
Ja maitseb Jeesu armastust,
Me' aga weel' siin maa peal waewas
Dotame taewa õnnistust;
Kül pea jaame siunga
Seal seltsis röömu maitsema.

F. B.

Igawese esu röömuft.

Wiisil: Jeesus, peastnud oled fina.

Laf' mind minna, laf' mind minna
Jeesu juure taewasse
Saalemi, see püha linna,
Sionisse röömusse.
Ammugi jo on mul himu
Kätte saada jeda röömu,
Et seal Talle järje ees
Õnnis olen tema sees.

Hilgaw walgus, hilgaw walgus
Paistab selle linna sees;
Igamene rõõm ja selgus
On seal Jeesu pale ees.
Ei seal pole ööd ei päewa,
Ega mingisugust waewa,
Seal kõik waatwad rõõmsaste
Oma Jeesu palesse.

Oh kui ilus! Oh kui ilus
On seal ingli laulu heal!
Paradiisi puude wilus
Õnjad hinged käiwad seal.
Seal kõik õnjust aega wiitwad,
Inglitega Jeesust kiitwad,
Ingli kandleid kõlawad,
Pühad seltsis laulawad.

Oh kui õnnis! Oh kui õnnis
Olen mina nendega!
Taewa linna uulitsates
Kõnnin püha seltsiga.
Kõik seal särab selgest kullast,
Linna müürid kallist kivist,
Õnnis, õnnis, õnnis see,
Kes saab selle linnasse.

F. B.

Teekäia taewa linna.

Wiisil: Mo järel, ütleb Jeesuke.
Teekäia olen ilma peal
Ja ruttan taewa linna;

Siin jääd'wat paika pole teal,
Vään Jeesu juure sinna,
Mul paistab waimu silma ees
See püha lin ta walguses.

Siin käin ma reisi riietes,
Seal walged riided kannan;
Üks ingel siin käib minu ees
Seal tuhande seas laulan,
Kus pühad Talle walguses
Seal kummardawad tema ees.

Mul püha sõna kepiks kä',
See toetab mind kindlast'
Et minu jalg ei kõrwa lä',
Waid edasi käin rõõmsast
Mul rikkust, raha pole küll
Mo Jeesus ise waraks mul.

Mo reisi wara kannan ma
Kõik enesega ühes
Ei ole see mull' raske ka,
Waid ruttan igatahes.
Kui mul usk, lootus, armastus,
Ei waewa siis mind kurwastus.

Ma ruttan üle mägede
Ja orgudest ka läbi,
Ka läbi mitme jõgede —
Sest Issand on mo abi.
Pea lõpeb kõik, pea lõpeb tee —
Siis wõidukroon on minu kä'.

Bind: 20 fop.